

The Atmanand Prakash. REGISTERED No. B. 431

श्रीमद्विजयानन्दसूरिसद्गुरुभ्यो नमः

श्री

404

आत्मानन्द प्रकाश.

ॐ

सेव्यः सदा सद्गुरु कल्पवृक्षः

ॐ

नैर्मल्यं मानसं च स्वपंरहितकृते जायते सत्पटुतिः

शुद्धं सम्यक्त्वरत्नं गुणगणकिरणैर्भासितं प्राप्यते यत् ।

शुद्ध ज्ञानानुरागो गुरुचरणरतिर्लभ्यते चापि पूर्ण

आत्मानन्द प्रकाशे प्रसरति हृदये दुर्लभं किं जनानाम् ॥१॥

पु. १५. } वीर संवत् २४४३ श्रावण. आत्म सं. २२. } अंक १ लो.

प्रकाशक-श्री जैन आत्मानन्द सभा-भावनगर.

विषयानुक्रमशुद्धि.

नं०	विषय.	पृष्ठ.	नं०	विषय.	पृष्ठ.
१	वर्षारंभे भांगल्य स्तुति. ...	१	६	आसक्ति रहित कर्म. ...	१५
२	शुद्धस्तुति, आत्मानन्द प्रकाशना	७	७	प्रतीर्षु ...	२२
	आहोने आशीर्वचन. ...	२	८	वर्तमान सभाचार. ...	२३
३	अभिनव वर्षना उद्देशो...	२	९	श्रीमद् विजयानन्दसूरि महाशय	
४	जैन ऐतिहासिक साहित्य...	८		परिवारभंडन मुनियोना यातुभास. २५	
५	जैन शाणाना शिक्षा देवा होवा		१०	अंधावरोधन ...	२६
	नेष्टो ? ...	१४			

वार्षिक मूल्य रु. १) २) ३) ४) ५) ६) ७) ८) ९) १०)

आनंद प्रीन्टिंग प्रेसमां शाह गुलाबचंद वल्लुभाभये छात्र-भावनगर.

2253

આ સભાના વાર્ષિક સભાસદોને વિનંતિ.

આપ સર્વેને વિદિત છે કે આ સભાને ૨૧ મું વર્ષ પૂર્ણ થઇ આવીશમાં વર્ષમાં પ્રવેશ થયેલ છે. ગયા વર્ષનું વાર્ષિક લવાજમ વસુલ કરવા ધારા મુજબ ભેટની શુક્ર શ્રી અનુયોગદ્વાર સૂત્રનો સંક્ષિપ્ત સારાંશ ચડેલા લવાજમનું વી. પી. કરી આવણ વદી પ થી ઉપરોક્ત સભાસદોને મોકલવામાં આવશે તો તે સ્વીકારી લઇ આ વર્ષનું અથવા વધારે ચડેલું જે લવાજમ હોય તે મહેરબાની કરી આપવા તસ્દી લેવી. આ શહેરના સભાસદોને હાથોહાથ શુક્ર આપવામાં આવશે.

તા. ક.-ખાસ જણાવવા વિનંતિ કે આ વર્ષે આ સભાના દરેક વાર્ષિક મેમ્બરોને ઉપર લખેલી ભેટની શુક્ર સાથે શ્રી કુમારપાળ ચરિત્ર ઇતિહાસિક ગ્રંથ પણ સાથેજ (જે શુક્ર) ભેટ આપવાની છે તે વિદિત થાય.

જલદી મંગાવો.

સંસ્કૃતના અભ્યાસીઓને એક ઉમદા તક.

૧ શ્રી ગાંગેય ભંગ પ્રકરણ.

૨ મૃગાંક ચરિત્ર.

ઉપરના બંને સંસ્કૃત ગ્રંથો ઉંચા એન્ટ્રીક કોલેજો ઉપર નિર્ણયસાગર પ્રેક્ષમાં સુંદર શાસ્ત્રી ટાઇપમાં છપાઈ હાલમાં પ્રસિદ્ધ થયેલ છે. સંસ્કૃત અભ્યાસીઓને ખાસ ઉપયોગી હોવાથી તેનો સર્વ લાભ લઇ શકે તે હેતુથી કિંમત પ્રથમ ગ્રંથની રૂ. ૦-૨-૬ તથા બીજા ગ્રંથની રૂ. ૦-૧-૬ માત્ર નામની સાધારણ જ રાખેલી છે. પોસ્ટેજ જુદું. શ્રી આત્મવીર સભાએ પ્રસિદ્ધ કરેલ છે જે અમારે ત્યાંથી મળશે.

સંસ્કૃતના અભ્યાસી મુનિ મહારાજોને વિનંતિ.

ભાદરવા માસમાં પ્રકટ થશે.

શ્રી શ્રાદ્ધવિધિ મોટી ટીકા. શ્રીમાન રત્નપ્રભસુરિ કૃત તથા શ્રી બૃહત્ સંઘયણી શ્રી જિનભદ્રમણિ કૃત શ્રી મલયગિરિસુરિ કૃત ટીકા સહિત (આ બંને ગ્રંથો) મુનિમહારાજ તથા જ્ઞાન ભંડારોને ભેટ આપવા માટે છપાઈ તૈયાર થયા છે તે જણાવવા રજા લઇએ છીએ.

શ્રી કુવલયમાલા કથા.

(સંસ્કૃત ગ્રંથ.)

આ ગ્રંથના પ્રણેતા શ્રીમાન રત્નપ્રભસુરિ છે. આ ગ્રંથ કથાનુયોગનો ધણો જ રસિક છે. બહુજ રસિક ચરિત્રોનું વર્ણન આ ગ્રંથમાં આપવામાં આવેલું છે. કથાઓ પ્રાણીને સંસારમાં કેવી રીતે રખડાવે છે તેનું અદ્ભૂત ચિત્ર આપવામાં આવેલું છે. એક વાર શરૂ કર્યા પછી પૂર્ણ કર્યા સિવાય હાથમાંથી આ ગ્રંથ છોડવાનું મન થતું નથી, સાથે સુંદર મોઢ પણ આપેલો છે. એકંદર રીતે ઉત્તમ પંક્તિનો ગ્રંથ છે. અને તે સરલ સંસ્કૃત ભાષામાં હોવાથી કાલેન્ડર પાઠશાળામાં કે ઘેર બેઠા અભ્યાસ કરતા સંસ્કૃતના અભ્યાસીઓ-વિદ્યાર્થીઓને અભ્યાસ માટે ખાસ ઉપયોગી છે. ઉંચા એન્ટ્રીક પેપર ઉપર નિર્ણયસાગર પ્રેક્ષમાં છપાવી સુંદર બાઇડીંગથી અલકૃત કરવામાં આવેલ છે, કિંમત માત્ર રૂ. ૧-૮-૦ પોસ્ટેજ જુદું.

શ્રી

આત્મમાનન્દ પ્રકાશ.

इह हि रागद्वेषमोहाद्यज्जिज्ञूतेन संसारिजन्तुना
 शारीरमानसानेकातिकटुकुष्ठःखोपनिपात-
 पीकितेन तदपनयनाय हेयोपादेय-
 पदार्थपरिज्ञाने यत्नो विधेयः ॥

(પુસ્તક ૧૬] વીર સંવત્ ૨૪૪૩, શ્રાવણ, આત્મ સંવત્ ૨૨. [અંક ૧ લો.)

વર્ષારંભે માંગલ્ય સ્તુતિ.

સ્રગધરા.

वेदैः साङ्गैः पुराणैः स्मृतिगतवचनैः कापिलैर्धर्मबोधै-
 मार्गैः पातञ्जलीयैर्विविधमतधरैः संप्रदायैरनेकैः ।
 यन्नाप्तं भारतीयैस्तदिह भगवता बोधितं येन तत्त्वं
 स्याद्वादाद्वर्द्धमानः स भवतु जयदः शान्तिदश्चात्र वर्षे ॥ १ ॥

ભાવાર્થ—આ ભારતવર્ષની પ્રભુ છ અંગવાળા વેદોથી, પુરાણોથી, સ્મૃતિઓના વચનોથી કપિલાચાર્યના સાંખ્યધર્મના બોધથી, પતંજલિના યોગમાર્ગથી, અને બીજા વિવિધ મતવાળા અનેક સંપ્રદાયોથી પણ જે તત્ત્વને સમજી શકી નથી, તે તત્ત્વ જેમણે સ્યાદ્વાદમાર્ગથી તે પ્રબળને સમજાવ્યું છે, તે શ્રી વીર ભગવાન આ નવીન વર્ષમાં જય અને શાંતિને આપનારા થાઓ. ૧

૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ગુરુ સ્તુતિ.

શિખરિણી.

યદીયપ્રાકઘ્યાત્ સુફલતિ ચ સંઘઃ સુરતરુ-ર્જયશ્રીર્જેનાનાં વિલસતિતપાં ધર્મસુગતા ।
ચતુર્થારાનન્દઃ પ્રસરતિ સદા ભારતતલે નમસ્તસ્મૈ નિત્યં વિજયિવિજયાનન્દગુરવે ॥૨॥

ભાવાર્થ — જેમના પ્રગટ થવાથી અત્યારે આ ભારતવર્ષ ઉપર સંઘરૂપી કટપ-
વૃક્ષ ફળી રહેલું છે, જૈનોની ધર્મ સંબંધી જ્યલક્ષ્મી વિલાસ કરી રહી છે અને
સદા કાળ ચોથો આરો પ્રવર્તી રહ્યો છે, તેવા વિજયવંત શ્રી વિજયાનંદસૂરિ
શુરને નમસ્કાર છે. ૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશના ગ્રાહકોને આશીર્વાચન.

માલિની.

મન વચનથી આત્માનંદને ધારનારા, ભવજલનિધિ આત્માનંદથી તારનારા;
પ્રતિ સમય જ આત્માનંદથી જે પ્રકાશે, સકળ વિજય પામે ગ્રાહકો તે હુલાશે. ૧

અભિનવ વર્ષના ઉદ્ગારો.

ર્થુ-આનંદમય, મહોદયમય, કૈવલ્ય ચિન્મય, રૂપાતીતમય, સ્વરૂપ રમણ,
જ્ઞાનોદ્યોતમય, કૃપારસમય અને સ્યાદ્રાદ વિદ્યાલયમય એક મહાન્ તત્ત્વ-
મૂર્તિ પ્રભુને ત્રિકરણ શુદ્ધિથી વંદન કરી આ આત્માનંદ પ્રકાશ પંચરમા
વર્ષમાં પ્રવેશ કરે છે. હવે તે ણાત્યવયમાંથી મુક્ત થઈ વિશેષપણે વિવિધ
વાડ-મય વિલાસને ભોગવવાને માટે યુવાવસ્થામાં પ્રવેશ કરે છે. તે સંપ્રતિ
યુવાવસ્થાના વિલાસો ભોગવવાને વિવિધ આશાઓ ધારણ કરે છે. આ નવીન વયની
પ્રવૃત્તિમાં હવે શું શું કરવાનું છે? તે વિષે તેના અંતરમાં વિવિધ વિષયોની વિચાર-
માળા ફરવા લાગી છે. સાંપ્રતકાલે નવા યુગનો પવન જોસભેર ફુંકાય છે. ધર્મ અને
વ્યવહારના માર્ગોની સુધારણાની હવા ચારે તરફ ચાલી છે. નિવૃત્તિ માર્ગને પ્રધાન-
પણે માનનારી જૈન પ્રજાને હવે પ્રવૃત્તિ માર્ગ સ્વીકારવાની જરૂર પડી છે. ધર્મની

અભિનવ વર્ષના ઉદ્દગારો.

3

ભાવનાને અનુસરી થયેલી જૈન કુટુંબની રચનામાં સુધારણા કરવાની ફરજ પડી છે, વિદ્યા અને કળાની ઉચ્ચ કેળવણી શિવાય સુખ, સંપત્તિ અને ઉદયના સાધનો મળી શકે તેમ નથી, એ વાત હવે તેને માન્ય કર્યા વગર ચાલે તેમ નથી. ધર્મ અને વ્યવહાર તંત્રમાં સંઘનો સર્વોપરિ અધિકાર એક બેના હાથમાં રહી શકે તેમ નથી. સંઘ સત્તાને નિયમમાં રાખવાને પરિષદોની આવશ્યકતા ઉભી થઈ છે.

જૈનપ્રજ્ઞના પરાક્રમ ભાનુ ઉપરથી અહંભાવવાળા સંઘપતિરૂપ વાદળાઓને ખસેડવાનો પ્રયત્ન પવન જોસથી કુંકવા લાગ્યો છે. સ્વતંત્રતાની સુગંધે જૈન પ્રજ્ઞના હૃદયને ખેંચાવી દીધા છે. અલેદમય નીતિનો વિજયધ્વજ થવા લાગ્યો. સમાજ સેવાના મંત્રો ઉચ્ચારાય છે. આવા ઉચ્ચ પરિવર્તનના સમયમાં આ આત્માનંદ પ્રકાશ યુવાવસ્થામાં દાખલ થાય છે. તે હવે પોતાની ભરયુવાવસ્થામાં જૈન પ્રજ્ઞની પૂર્ણ પ્રગતિ જોવાની અભિલાષા રાખે છે. “ચતુઃસ્તંભવાળો સંઘરૂપી રાજમેહેલ ભારતની ભૂમિ ઉપર ધર્મ, નીતિ, આચાર, જ્ઞાન, કળા અને ઉદ્યોગથી નવરંગિત બને, તેના ઉંચા શિખર ઉપર શ્રીવીરધર્મનો વિજયધ્વજ ફરકયા કરે, વીરધર્મરૂપી પ્રયત્ન સૂર્યનું તેજ ભારતગગનની દશે દિશામાં ઝળકી રહે, અંદર અંદરના દ્રેષથી, કલહથી અને કુસંપથી પ્રસરેલું અંધકાર દૂર થઈ જાય, જેઓના પૂર્વજોએ અન્યમતોનું આક્રમણ થયા છતાં પણ પોતાના મૂલ રહસ્યરૂપ ધર્મસિદ્ધાંતને સાચવી રાખ્યો છે, ધર્મની ઉન્નતિ સાચવતાં અનેક પરીષદોના કષ્ટો ભોગવેલા છે, અને જ્ઞાનના ઉત્કર્ષને માટે અનેક ગ્રંથોની રચના કરી પોતાના પરાપકાર વ્રતને અખંડિત રાખ્યું છે, તેવા મહાનુભાવ મુનિવરો તે પૂર્વજોની ભિજવળ કીર્તિ જાળવી રાખે અને સ્વાર્થ સાધવાની યુક્તિને દૂર કરી ચાલતા યુગમાં સાધ્ય એવા ઉન્નતિના માર્ગોનો ઉપદેશ આપે. જેમની પૂર્વજ પ્રવર્તિનીઓ શ્રાવિકાધર્મના રક્ષણ માટે વિવિધ પ્રવૃત્તિઓ કરતી હતી, ગૃસ્થધર્મના ઉચ્ચ તત્વો અને પૂર્વ સન્નારીઓના ચરિત્રોની કથાઓ કહી જૈનોની બાલાઓ, યુવતિઓ અને વૃદ્ધાઓને ગૃહધર્મના ભવ્ય અલંકાર રૂપ બનાવતી હતી, તેમની શિષ્યારૂપે ચાલી આવતી સાધ્વીઓ પોતાના ઉચ્ચ ભાવનામય ચારિત્રથી શ્રાવિકાક્ષેત્રને નવપલ્લવિત કરે. જેમના પૂર્વજો અહંભાવ, સ્વાર્થ, કપટ અને હુદ્રવૃત્તિથી સદા મુક્ત રહેતા હતા, દયા, પરાપકાર અને દાન એજ જૈનતત્વનું ખરું બીજ છે; એમ સમજતા હતા, જૈનપ્રજ્ઞમાં નિસ્તેજ, નિર્માલ્ય, બુદ્ધિવિહીન, અને દારિદ્રતા હુદ્ર તત્વો દાખલ ન થાય તેને માટે કાળજી રાખતા હતા, ધર્મ, શુદ્ધ વ્યવહાર અને સદાચારને સાચવી વ્યાપાર-ઉદ્યોગના મહાસાગરનું મથન કરી તેમાંથી સુખ, સંપત્તિ અને વૈભવના અમૂલ્ય રત્નો પ્રગટ કરી પ્રજ્ઞમાં તેની પ્રભાવના કરતા હતા. તે સાથે છેવટે આ સંસારના

૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

મોહક પદાર્થના અસ્તિત્વથી જ જીવની મોહમાં પ્રવૃત્તિ થાય છે અને આ શરીરની સ્થિતિપર્યંત જ આ સર્વ લોગને ઉપયોગ છે, એવું વિચારી સંવેગના રંગથી અંતરને રંગિત કરી અને સમક્ષેત્રને પલ્લવિત કરી ચારિત્રના મહા માર્ગમાં પ્રયાણ કરતા હતા, તેવા પોતાના પૂર્વજોના દ્રષ્ટાંતોનું મનન કરી વર્તમાન કાળના શ્રાવકો તે માર્ગે પ્રવર્તે, સાંપ્રતકાળે જૈન પ્રજાના ઉદયનો માર્ગ કઈ દિશાએ જાય છે, જિવ્યદશાવાલો શ્રાવક સંસાર કેવી રીતે અને? સર્વદા જાયત, અને સર્વ પ્રકારનું બળ પ્રેરનાર, સામર્થ્યવાળી કઈ શક્તિ છે, અજ્ઞાન, આળસ, અનુલોભ, દારિદ્ર, અને દીનતાથી પીડાતી જૈન પ્રજાના ઉદ્ધાર કેવી રીતે થઈ શકે, વ્યવહાર લાવનાના જીવનને હરનારા અને ઉન્નતિના માર્ગને કંટકિત બનાવનારા રીવાજો કેવી રીતે નાબુદ થાય, અને પ્રત્યેક ક્ષેત્રમાં કલહ, દ્વેષ, અને કુસંપના વૃદ્ધિ પામતા કટુ વૃક્ષો કેવે પ્રકારે નિર્મળ થાય. આવા આવા વિચારો જૈન જીવસ્થોના હૃદય મંદિરમાં સ્થાપિત થાય અને ક્રિયામાં મુકાય. જેમની પૂર્વજ માતાઓએ સતી ધર્મની મહત્તા દર્શાવી ભારતની સ્ત્રી પ્રજાને ચક્રિત કરી નાંખી છે. જીવ ધર્મની ઉચ્ચ લાવનાથી જીહ્વણીપદને દીપાબ્યું છે, અને શુદ્ધ પ્રેમના પાઠો આર્ય બાલાઓ અને પત્નીઓને શીખવ્યા છે, તે જૈન સમજીઓ કેળવણી અને કળાના અલંકારો ધારણ કરે. સદ્વ્રતધારિણી સત્ય શ્રાવિકાઓ બની શ્રાવક સંસારને શોભાવે, પોતાના નારી વેદને ઉચ્ચ કોટીમાં લાવે, જીવશિક્ષણની પાઠશાળામાંથીજ પોતાના શિશુઓને સુશિક્ષિત બનાવે અને જીવસાન્યની મહારાણી બની જૈન મહિલા સમાજમાં આવી પ્રમુખાસન અને વક્ત્રાસનને દીપાવે.

આ પ્રમાણે યૌવનવયના વિદ્યાસ લોગની આશા ધરતું આ આત્માનંદ પ્રકાશ આ ભારત વર્ષના સંઘ રૂપી ગગનમાં ગરૂડ પક્ષીની જેમ ઉડવાને પ્રવર્તે છે. તેને જીવ તત્ત્વ અને ધર્મ તત્ત્વ રૂપી બે પાંખો મળી છે. તે હવે વિવિધ વિષય રૂપી તીક્ષ્ણ અંચૂના બળથી જૈન પ્રજામાં પ્રસરી રહેલા, અજ્ઞાન, અવિચાર, અનાચાર, કુસંપ અને કુરીવાજ રૂપી કાળા સર્પોને ભયભીત કરી નશાડશે. ધર્મ લાવના રૂપ પોતાની પીઠ ઉપર સંઘ લગવાનને બેસારી ઉદયના જાંઘા શિખર ઉપર લઈ જશે. અને ત્યાં બેસી શ્રીવીર શાસનના જ્ય શખેડો જિવ્યારશે. આ મહાન પક્ષીના પ્રબળ વેગને કોઈ પણ અટકાવી શકશે નહીં. તે સદા નિર્ભય થઈ વિચરશે. કારણ કે, સ્વર્ગવાસી શ્રીમદ્ વિજયનાંદ સૂરિનો પ્રભાવિક પરિવાર તેને કૃપા દ્રષ્ટિથી જુવે છે, વિદ્વાન અને સમદર્શી મુનિવરો તેને આનંદથી આવકાર આપે છે, સદ્ગુણી જૈન બંધુઓ તેનું બહુ માન કરે છે અને સુશિક્ષિત જૈન ખેડેનો તેને બહાલ ધરી વધાવે છે.

અભિનવ વર્ષના ઉદ્ગારો.

૫

આ પ્રમાણે આત્માનંદ પ્રકાશ પોતાની યુવાવસ્થાની આશાઓની ભાવનાઓ ભાવી હવે ગત વર્ષમાં પોતે બજાવેલા કાર્યનું દિગ્દર્શન કરાવવાની ઇચ્છા રાખે છે. અને જે વિદ્વાન્ લેખકોએ સૌંદર્ય ભરેલા શારદાના શ્રંગારરૂપ વિષયોથી પોતાના સ્વરૂપને શ્રંગારિત કર્યું છે, તેમનો અપાર અનુગ્રહ પ્રગટ કરવા આહ્વા છે.

ગત વર્ષ પશ્ચિમના મહાન્ વિગ્રહને લઇને વ્યાપારના કેટલાએક તરંગોને ઉછાળતું અને મોંઘવારીના કઠોર પ્રહારને આપતું પ્રસાર થયું છે, તથાપિ પ્રતાપી ખ્રીષ્ટીય રાજ્યના શીતળ છત્રનીચે સમાધાની અને શાંતિનો અનુભવ કરતું અને ગુણુવાન ગ્રાહકોના આશ્રયબળથી પણ મુદ્રાલયના સાધનોની મુશ્કેલીમાંથી પણ પ્રસાર થતું આત્માનંદ પ્રકાશ પોતાના વેગને અટકાવી શક્યું નથી. તે પોતાનું બાહ્ય અને આંતર સ્વરૂપ અગાધિત રાખી શક્યું છે. એ શ્રી ગુરૂના પવિત્ર નામનોજ પ્રભાવ છે. ગત વર્ષ તે માસિકે એકંદર પટ લેખોના સુંદર પુષ્પોના શ્રંગારથી વાચકોના મનોમંદિરને શણગાર્યા છે. પૂર્વના ક્રમાનુસાર પ્રભુસ્તુતિ અને ગુરૂસ્તુતિ દર્શાવવાનો માંગલિક હેતુ સાધ્ય કર્યો છે અને તે સાથે અમારા ગુણુજ ગ્રાહકોને અંતઃકરણનો શુભાશીર્વાદ પણ આપેલો છે. જેથી આત્માનંદ પ્રકાશની વિષય વાટિકાને નવપલ્લવિત કરનારા વિદ્વાન્ લેખકોને પૂર્ણ અભિનંદન ઘટે છે. એ વાટિકામાં ચૈત્યપરિપાટી, ક્ષમાયાચના, પ્રભુસ્તુતિ, નવીન વર્ષારંભે આશીર્વાચન, સંસારચિત્ર, ધર્મ પ્રશંસા, અનિત્યતા દિગ્દર્શન, શ્રી ભાવના સ્તુતિ, યોગસ્વરૂપ, અને શ્રીમદ્ વિજયનંદસૂરિની જયંતીના ગીત ઇત્યાદિ પદ્યરૂપી સુરભિ કુસુમગુચ્છોને ખીલાવનારા, પદ્ય લેખકોને આ માસિક આભાર સહિત અભિનંદન આપે છે. જૈન દૃષ્ટિએ શરીર સ્વરૂપ, લક્ષ્મીનો ઉપયોગ કેમ કરવો જોઇએ, લગ્નને સાવધાન કરનારું દિવ્ય શાસ્ત્રસંબોધન, શુદ્ધ દેવ, ગુરૂ, ધર્મ પ્રત્યે કેવો પ્રેમ હોવો જોઇએ અને સુખ પામવાનો સરલ માર્ગ, કેળવણીને ઉત્તેજન-એ અધ્યાત્મ અને શુભ ભાવનાના બળને વધારનારા લેખરૂપી રૂપરૂપ વૃક્ષોથી અધ્યાત્મ માર્ગના ઉપાસક શ્રીમદ્ પૂર્કર-વિજયજી મહારાજ જે કે કેટલાક વખતથી આ માસિક તરફ સહાનુભૂતિ દર્શાવનારા અને જેઓશ્રીએ લેખો દ્વારા અંતઃકરણની ઉડી લાગણી બતાવી સરલ અને સાદી ભાષામાં બોધક વિષયો લખેલા છે. તેઓએ એ વાટિકાને મનોહર બનાવી છે. ચૈત્યપરિપાટી, અને શ્રી હીરવિજયસૂરિ સ્વાધ્યાય, અને જૈન ઐતિહાસિક સાહિત્યના ઉપયોગી લેખરૂપી સુધામય જલપ્રવાહથી મુનિરાજ શ્રી જિનવિજયજી મહારાજે તે વાટિકાને સારીરીતે સિંચન કરી પોષેલી છે. આ લેખક મહાત્મા શ્રી જિનવિજયજી મહારાજ કે જેઓ જૈન સાહિત્ય અને ઇતિહાસના એક ખરેખરા અભ્યાસી અને શોધક છે. જેના ઐતિહાસિક ગ્રંથોઃ વિજ્ઞાપિ ત્રિવેણિ, કૃપારસ કોષ અને શ્રી શત્રુંજય તીર્થોદ્ધાર પ્રબંધ

* આ ત્રણે ગ્રંથો અમારે ત્યાંથી વેચાણ મળશે.

વિગેરે પ્રસિદ્ધ થયેલા છે, તે જૈન ઇતિહાસ અને તેની પ્રાચિનતા ઉપર સારું અજવાળું પાડે છે; જેને માટે જૈન અને જૈનેતર અનેક વિદ્વાનોના પ્રશંસનીય અભિપ્રાયો તેઓ-શ્રીની વિદ્વત્તા માટે આવેલા છે. અને તે લેખો વર્તમાન સમયને અનુસરતા અને અલંકારિક છે. તેઓની શુજરાતી તથા હિંદી બંને ભાષા સુંદર અને રસમય છે અને લેખનશૈલી ઉત્તમ છે અને તેથી જૈન સાહિત્યનું તેઓશ્રી સારું પોષણ કરે છે. નૂતન વર્ષની ભાવનાઓ, જૈન દૃષ્ટિએ શરીરસ્વરૂપ અને ધર્મારાધનના લેખરૂપી એક નાનો લતામંડપ આરોપણ કરી વડોદરાવાળા વકીલ નંદલાલ લલ્લુભાઈ કે જેના લેખો સરલ સર્વમાન્ય થઈ શકે તેવા અને અંતઃકરણની લાગણી બતાવનારા હોઈને એ વાટિકાની શોભાને વધારી છે. અધ્યાત્મપદના મધુર પદ્યથી મહાશય જિજ્ઞાસુએ કેકારવ કરી તે વાટિકામાં વિહાર કરનારા વાચકોને અત્તનંદમય કર્યા છે. માનસિક મિત્રો અને શત્રુઓ અને જીવનસૌંદર્યના શીતળ, મંદ અને સુગંધી પવનરૂપી લેખો મી. વિઠ્ઠલદાસ મૂલચંદ બી. એ. ના છે. ઉક્ત બંધુ વીઠ્ઠલદાસે ગયા વર્ષમાં લેખની પ્રથમ શરૂઆત કરેલી છે. તેઓ ગ્રેજ્યુએટ અને કેળવાયલા શાંત પ્રકૃતિના વિદ્વાન બંધુ આ સભાના સભાસદ છે, સભા ઉપર પુરતી લાગણી ધરાવનારા છે; તેઓના લેખની શરૂઆત હોવા છતાં લેખનશૈલી ઉત્તમ, સર્વ માન્ય, રૂચીકર અને ગંભીર ભાવ બતાવનારી છે. તેઓની શૈલી ભવિષ્યમાં આ કરતાં વધારે ઉન્નત બની જૈન સમાજને વિવિધ આસ્વાદ આગળ ઉપર ચઢાડશે એમ તેઓના લેખોથી જણાય છે. તેમણે પણ એ વાટિકાના વિહારીઓને જ્ઞાનવિલાસી બનાવ્યા છે. કર્મભિંમાસા, ચારિત્રગૃહન મનોદ્રવ્ય તેનું સ્વરૂપ અને કાર્ય, આસ-કિત રહિત કર્મ, અને મૃત્યુ એ દ્રવ્યાનુયોગના રસિક કુવારાઓરૂપી લેખો મહા-શય અધ્યાયીએ લખી તે વાટિકાના વિલાસમાં મોટો વધારો કર્યો છે. રા. અધ્યા-યી બંધુ જૈન તત્ત્વજ્ઞાનના અને ઇંગ્રેજી તત્ત્વજ્ઞાનના ગ્રંથોના ઉંડા અભ્યાસી છે તે-ઓએ ઉચ્ચ શૈલી અને ગંભીર રહસ્યવાળા, ઉત્તમ ભાષાના લેખો લખી તેના ગહ-ન તત્ત્વો સમજાવવા ઉંચો પ્રયત્ન કરેલો છે અને વર્તમાન સમયને અનુકૂળ દૃષ્ટિએ આલેખવામાં આવેલ છે જે માનનીય છે. આ બંધુ પણ આ સભા ઉપર અત્યંત લાગણી ધરાવનારા અને આ માસિકની ઉચ્ચ સ્થિતિ ભવિષ્યમાં કેમ થાય તેનું નિરંતર ઇચ્છનારા છે. અને છેવટે વિચારનું સામર્થ્ય, સફળતા પ્રાપ્ત કરવાનો સર્વોત્તમ માર્ગ, એ વિષયરૂપી કુંજશુદ્ધવડે મી. જગજીવન માવજી કપાશી ચુકાનિવાસી કે જેના લેખો સામાજિક હોઈ સાદી ભાષામાં લખાયેલા અને હિતકર છે. તેમણે તે વાટિકાના સૌંદર્યને પ્રગટાવ્યું છે. શ્રી શાંતિનાથપ્રભુને અભ્યર્થના, શ્રી વિજયાનંદ શુરેસ્તુતિ શ્રી શુરેજ્યંતી વગેરે પદ્યાત્મક લેખો આ સભા ઉપર અત્યંત પ્રેમ ધરા-વનારા બંધુ કૃતેહચંદ ઓવેરભાઈના છે, જેઓના ગદ્યાત્મક લેખો સુંદર અને અલં-કારીક ભાષામાં આવતા હતા પણ આ વખતે ગયા વર્ષમાં ઉપરના માત્ર પદ્યાત્મક

અભિનવ વર્ષના ઉદ્દગારો.

૭

જ લેખો આપી આ વર્ષે તેની પણ શરૂઆત કરેલી છે જે પણ પ્રશંસનીય છે. તેઓ પ્રમાદ તથા આ કાર્યમાં હજી વધારે પ્રવૃત્તિ રાખે તો તેઓ ભવિષ્યમાં વધારે સારા રૂચીકર લેખો આપી શકશે એમ અમો માનીએ છીએ. જેથી તેઓએ આપેલા તે વિષયોએ ઉદ્યાનની સુંદરતામાં વધારો કર્યો છે. જૈન કોમની દાઝ દિલમાં ધરનારા અને મુંબઈમાં વસતા જૈન બંધુઓને પડતી હાડમારી અને દુઃખ નહીં દેખી શકનારા, દયાની દૃષ્ટિથી જોનારા બંધુ નરોત્તમદાસ ભવાનભાઈ શાહુતા ગરીબ અને સાધારણ વર્ગના જૈનો માટે મુંબઈમાં સસ્તા ભાડાની આલીની જરૂર, અને મુંબઈ ઇલાકાની જૈન વસ્તીનું આવતું મરણ પ્રમાણ અને જૈન નાયકોની ફરજ એ બે લેખો આપી જૈન કોમની આંખ ઉઘાડી છે અને એ દિશામાં હજી તેમનો પ્રયત્ન જારી છે, જે પ્રશંસાપાત્ર છે, જેથી તેવા લેખો આપી તે વાટિકામાં દયારૂપી જલનું સિંચન કર્યું છે. તે શિવાય આત્મહિતેષી જીવને આત્મકલ્યાણ સાધવા શીખામણ, વિચારનું સામર્થ્ય, અને પ્રભુભક્તિ રેખા વગેરે લેખો તથા પ્રસિદ્ધવક્તા શ્રીમાન્ મુનિરાજશ્રી લલિતવિજયજીનું ભાષણ, ધાર્મિક ઉત્સવો, અને બીજા ચર્ચા સંગ્રામી ઉપયોગી લેખોની શ્રેણી રૂપ વાઙ્મયી બીજા વિદ્વાન્ લેખકોએ એ વાટિકાને સુરક્ષિત બનાવી છે. તે મહાશય સર્વ વિદ્વાન્ લેખકો ઉપર ધન્યવાદની વૃષ્ટિ કરી ઉપકાર માની આત્માનંદ પ્રકાશ તેમને પુનઃ નવીન વર્ષનું આમંત્રણ આપે છે. જૈન આચાર વ્યવહારની શુદ્ધિતા પ્રાચિન.દૃષ્ટાંતો વગેરે લેખો આ સલાના સેક્રેટરીના છે, જેને માટે કાંઈ પ્રશંસા કરવા કે લખવાનું અત્ર સમય અને સ્થાન નથી; પરંતુ એ સુગ્રામી વાટિકાને સર્વ સુંદર અને મનોહર ઉદ્યાન બનાવવા પોતાથી બનતો પ્રયાસ કરે છે એટલું જ લખવું બસ છે.

પ્રસિદ્ધ વક્તા અને શ્રીમાન્ મુનિરાજ શ્રી વલ્લભવિજયજી મહારાજે જેના દશમા સ્વરૂપ (અંક) માં આપેલ શ્રી ભગવંત મહાવીરની આજ્ઞાઓ તેના યોજક છે જે કે તે અંકમાં પ્રગટ કરેલી છે. તે સર્વ જૈન બંધુઓને શું પણ સર્વ પ્રાણીઓને ગ્રહણ કરવા યોગ્ય છે. તેની બીજી આજ્ઞામાં લખ્યું છે કે, “ જીવન ક્રમમાં ત્યાગ કરવા લાયક, અંગીકાર કરવા લાયક અને જાણવા લાયક શું છે ? તેનો નિર્ણય કરો. ” આ પ્રભુની મહાન્ આજ્ઞા પ્રમાણે શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ પોતાનું કર્તવ્ય બજાવવાને તત્પર રહેશે અને ભવિષ્યમાં પોતાની યુવાવસ્થાની ઉચ્ચ આજ્ઞાઓ સફલ કરવા પ્રવૃત્તિ કર્યા કરશે.

છેવટે આ માસિક ઉચ્ચ સ્વરે ઉદ્દગોષણ કરે છે. કે, ધર્મ એજ જૈનોના સર્વ જીવન પ્રકારોનું ચૈતન્ય છે, એ ધર્મના કેંદ્રથી જ પ્રવૃત્તિ માત્ર પોતાનું સત્ત્વ પ્રાપ્ત કરી શકે છે. તે ધર્મનું મૂળતત્ત્વ દયા છે, એ દયાની ભાવના વિશાળ છે, તેની અંદર વ્યવહારના સર્વ માર્ગોનો સમાવેશ થઈ જાય છે. દીન, અપંગ અને નિરાશ્રિત જનોને દુઃખમાંથી મુક્ત કરવા, શુદ્ધવ્યવહારમાં સીદ્ધાતા મનુષ્યોને સહાય આપવી,

૯

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

અજ્ઞાન-કેળવણી રહિત જનોને જ્ઞાન-કેળવણી આપવી, અને રીળાતા પ્રાણીઓને છોડાવવા-એ બધા દયાના સ્વરૂપો છે. તેવા દયા ધર્મને સર્વ જૈન પ્રજા ધારણ કરે. સર્વ એક સંપ કરી ઉદયના સાધનો સંપાદન કરે. નવીન યુગના ઉચ્ચ સંસ્કારો પ્રાપ્ત કરી જૈન યુવકો અને જૈન યુવતિઓ સમાજ સેવાના સૂત્રોના પાઠ શીખે અને શીખડાવે. આવી ઉદ્દોષણ કરી આ માસિક નીચેના પદ્ધતી પ્રભુની પ્રાર્થના કરી આ નવીન વર્ષરૂપ આનંદમંદિરમાં પ્રવેશ કરે છે.

ત્રિભુવનજનતાપકારિ કર્મ-પ્રમથન ! વિશ્વજનીન ! વિશ્વનાથ !

ભવભયહર ! ભવ્યસેવિતાંત્રે ! પ્રવિતર વીરજિનેન્દ્ર ! ભાવનાં તે ॥૧॥

ભાવાર્થ—‘ ત્રણ જગતના મનુષ્યોને તાપ આપનારા, કર્મોનું મથન કરનારા, સર્વ પ્રાણી માત્રના હિતકારી, સર્વના સ્વામી, સંસારના ભયને હરનારા અને જેમના ચરણ ભવ્ય પ્રાણીઓએ સેવ્યા છે એવા હે શ્રી વીર જિનેન્દ્ર ભગવાન્ તમે અમોને સદા તમારીજ ભાવના આપો.

ૐ શાન્તિ:

શાન્તિ:

શાન્તિ:

જૈન ઐતિહાસિક સાહિત્ય.

શકુનિકા વિહાર તીર્થ.

(યોજક શ્રીમાન મુનિરાજશ્રી જિનવિજયજી મહારાજ.)

સંસ્કૃત સાહિત્યના અદિતીયજ્ઞાતા સુપ્રસિદ્ધ ડૉ. રામકૃષ્ણ ગોપાલ ભાંડારકરના દ્વિતીય પુત્ર શ્રીયુત દેવદત્તજી રામકૃષ્ણ ભાંડારકર એમ. એ. એક ઉત્તમ કોટિના ઇતિહાસજ્ઞ વિદ્વાન છે. તેઓ હાલમાં, આર્કિઓલોજીકલ સર્વે આંધ્ર ઇન્ડિઆ વેસ્ટર્ન સર્કલના સુપરિન્ટેન્ડેન્ટના ઉચ્ચ અને પ્રતિષ્ઠિત પદ ઉપર અધિકૃત છે. જૈન સાહિત્ય અને ઇતિહાસ ઉપર તેમની પ્રશંસનિય રૂચિ છે. આર્કિઓલોજી અને એકિગ્રાફી વિષયના પત્રો રીપોર્ટોમાં, જૈનધર્મના લગતા તેમણે ઘણા લેખો લખ્યા છે. મહારા પ્રસિદ્ધ થતા ‘ પ્રાચિન જૈન લેખ સંગ્રહ ’ નામના પુસ્તકમાં તેમણે ઘણી મિત્રતાભરી મદદ આપી છે અને આપે છે. તેમજ અવાર નવાર, જૈન ઇતિહાસ અને સાહિત્યના વિષયમાં શંકા સમાધાનો.

જૈન ઐતિહાસિક સાહિત્ય.

૯

કરતાજ રહે છે. જૈન મંદિરો અને જૈન તીર્થોના વિષયમાં તેમની ઘણીજ ઉત્તમ લાગણી છે અને જ્યાં ક્યાંએ જૈનોના વિષયમાં વિરૂદ્ધ વર્તન તેમના જોવામાં આવે છે તો તેના માટે પોતાની ખાસ કાળજી જાહેર કરે છે અસ્તુ.

આપણામાં શકુનિકા નામનું તીર્થ પ્રસિદ્ધ છે. એ તીર્થ પુરાતન ભૃગુકચ્છ (હાલનું ભરૂચ-ખંદર) માં આવેલું હતું. તેનો છેલ્લો ઉદ્ધાર પરમાર્જુન મહારાજ કુમારપાળના વૃદ્ધ મહામાત્યનું ઉદયનના પુત્ર અંબડે કરાવ્યો હતો. પરમ પ્રભાવક આચાર્ય શ્રી હેમચંદ્રસૂરિએ એ ઉદ્ધારની સ્વહસ્તે પ્રતિષ્ઠા કરી હતી. પાછળથી મુસલમાનોના આક્રમણ કાળે એ મહાતીર્થ નષ્ટદશાને પ્રાપ્ત થયું. શકુનિકા વિહાર નામના મહાન મંદિરની મસજીદ થઈ ! એ મસજીદ આજે પણ ભરૂચમાં ગિરાજ-માન છે. એના પ્રવેશદ્વાર ઉપર હજુ પણ જિન પ્રતિમા કોતરેલી યથાવત્ દેખાય છે. હું જ્યારે ૪ વર્ષ પહેલાં ભરૂચ ગયો હતો ત્યારે જાતે જોઈ હતી !

શકુનિકા તીર્થનું બીજું નામ ‘ અશ્વાવગોધ તીર્થ ’ પણ હતું. શત્રુંજય, ગિરનાર જેવા તીર્થોની માફક એ તીર્થ પણ પ્રાચીન કાળમાં બહુજ પવિત્ર અને પૂજનીય ગણાતું હતું. તેથી એ નામની સ્થાપના રૂપે બીજા સ્થાને પણ એ નામના અનેક મંદિરો બનવા પામ્યાં હતાં. શત્રુંજય વિગેરેના આકાર દર્શનવાળા જેવી રીતે શિલાપટ્ટો બનાવાતા હતા, તેવી રીતે એ તીર્થના પણ શિલાપટ્ટો બનાવાતા હતા. કુંભારીઆ અને આબુના મંદિરોમાં આ જાતના શિલાપટ્ટો બનેલા પ્રતિષ્ઠિત છે. પરંતુ ઘણા ખરા લોકો સાધુઓને શ્રાવકો-એ શિલાપટ્ટોના સ્વરૂપના જ્ઞાનાભાવે એમના વિષયમાં તો કશું જોતાજ નથી અને કદાચ કોઈની દૃષ્ટિ જાય તો તેમના વિષયમાં અટકે કહી કહેવરાવી ચાલતા થાય છે. પરંતુ ઉપયોગ પૂર્વક દર્શન કરનાર જિજ્ઞાસુની દ્રષ્ટિથી તે અદ્રશ્ય રહેતા નથી અને તેના મનમાં, પોતાના વિષયમાં કોઈ જાણવાની પ્રેરણા કર્યા વિના ચુકતા નથી. કેટલાએક વિચારવાન શ્રાવકોને મહારી આગળ એ વિષયમાં પ્રશ્નો કરતા અનુભવ્યા છે. શ્રીયુત ડી. આર. ભાંડાર કરને પણ જ્યારે તેઓ પોતાના ડીપાર્ટમેન્ટ સાથે એ સ્થળોની મુલાકાત લેવા ગયા ત્યારે, એ શિલાપટ્ટો જોઈ એમના સ્વરૂપ અને ઇતિહાસને જાણવાની ઇચ્છા થઈ અને તદનુસાર કેટલાએક શ્રમ વેઠી એ સંબંધી બધી હકીકત મેળવીને તે વિષયમાં એક વિસ્તૃત નિબંધ, આર્કિઓ લોજીકલ સર્વે ઓફ ઈન્ડિઆના સન ૧૯૦૫-૬ના એન્યુલ (વાર્ષિક) રીપોર્ટમાં પેજ ૧૪૧-થી ૪૯ઉપર (Archoeological Survey of India Annual Report 1905-06, P. 141-49.) પ્રકાશિત કર્યો છે. જૈન પ્રજામાંથી ભાગ્યેજ કોઈને એ નિબંધ સંબંધી માહિતી હશે તેથી તેની જાણ ખાતર તેમજ પરમ પવિત્ર અશ્વાવગોધ જેવા મહાન તીર્થના

૧૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

સ્વરૂપથી જ્ઞાત કરવા ખાતર શ્રીયુત ભાંડારકરનાં એ આખા લેખનો સમગ્ર ગુર્જરાનુવાદ અત્ર આપવામાં આવે છે. આશા છે કે એ લેખનું સન્માન પૂર્વક વાંચન કર્યા પછી જેમનો જૈનધર્મ સાથે કોઈ પણ પ્રકારનો સંબંધ ન હોવા છતાં ફક્ત એકલી જ્ઞાન પીપાસાને તૃપ્ત કરવા સારૂ તથા પોતે મેળવેલા જ્ઞાનથી બીજાઓને જ્ઞાત કરવાની કર્તવ્ય બુદ્ધિથી કહો કે પરોપકાર બુદ્ધિથી કહો, ધ્યાનમાં આવે તેથી કહો પણ, એક અજ્ઞેન વિદ્વાન જૈન ધર્મની અપ્રસિદ્ધ હકીકતોને સર્વ સાધારણની સમક્ષ વિગતવાર રજૂ કરી, બ્રાંતિ નિવારણ કરવાને કેવા પરિશ્રમો સેવે છે તેનું જરા કાંઈક ચિન્તન કરવાની લલામણ છે. ખાસ કરીને મુનિમહારાજઓ તરફ એ લલામણ કરવાની વિશેષ ઇચ્છા રહે છે, પરંતુ કમનસીબે તે વર્ગમાંથી તો ભાગ્યેજ કોઈ મહારા અનુભવથી તો નહિ કહું તો પણ ચાલી શકે—આવા ચોપાનિયાનાં પ્રકટ થતા લેખોને પછી તે નિરૂપયોગી હો કે સોપયોગી—વાંચવાની શિથિલ પ્રવૃત્તિ (?) ને સેવતા હોય. કારણકે કેટલાક મુનિઓને તો સામયિક પત્રો વાંચવાના પર્યથાણુ લીધેલા હોય છે. તથાસ્તુ.

મલબાર હીલ, મુંબઈ. }

મુનિ જિનવિજય.

“ જુલાઈ ૧૯૦૫ તથા માર્ચ ૧૯૦૬ ના વેસ્ટર્ન સર્કલ, આર્કીઓલોજીકલ સર્વે ઓફ ઇંડીઆ ’ ના પ્રોગ્રેસ રિપોર્ટના પાઠ ૪૧-૪૨ ઉપર આવેલા ૨૪ મા ફકરામાં મુંબઈ ઇલાકાના મહીકાંઠા એજન્સીમાં આવેલા એક દેશી રાજ્યના મુખ્ય શહેર દાંતાથી ઉત્તર-પૂર્વમાં ૧૪ માઇલ દૂર આવેલા કુંભારીઆમાં નેમિનાથના દેવાલયના ‘ ગૃહ મંડપ ’ માં આવેલા એક જૈન કોતરકામ વિષે નીચે પ્રમાણે વિવેચન મેં કર્યું છે. ” પૂજા કરવાની પ્રતિમાઓમાં એક શિલા ઉપર કોતરેલી એક પ્રતિમા ઘણી સુંદર છે. એની ઉપર જમણી બાજુએ એક ‘ તીર્થ ’ અગર નદી જેવું કાંઈક ચિતરેલું છે, અને બીજી બાજુએ એક ઝાડ છે; આ ઝાડની નીચે એક બાજુએ ત્રણ આકૃતિઓ છે તથા બીજી બાજુએ એક આકૃતિ છે જે ઉંચેના ઝાડ ઉપર બેઠેલા એક પક્ષીનો શિકાર કરતી હોય તેવો દેખાવ આપ્યો છે. નીચે આપેલો લેખ આ પ્રમાણે:—શ્રી મુનિ સુવ્રતસ્વામિ વિમ્બમવાવબોધસ મલ્લિકાવિહાર તીર્થોદ્ધારસહિતમ્ । આ લેખનો પાછળનો ભાગ મને બરોબર સ્પષ્ટ નથી, પરંતુ પ્રથમના ભાગ ઉપરથી એમ જણાય છે કે ૨૦ મા તીર્થંકર મુનિસુવ્રતની આકૃતિ આમાં કોતરવામાં આવી છે. પાછળના ભાગમાં આવેલા ‘ તીર્થ ’ શબ્દ ઉપરથી એમ જણાય છે કે તે જમણી બાજુએ આવેલા ‘ તીર્થ ’ જેનો અર્થ મેં ઉપર નક્કી કરેલો છે તે દર્શાવે છે. પરંતુ ‘ તીર્થંતુ ’ નામ તથા તેની સાથે વર્ણવેલી બીજી હકીકત સમજી શકાતી નથી. ” આ ઉપરથી એમ વ્યક્ત થશે કે બ્યારે મેં આ પ્રમાણે લખ્યું ત્યારે લેખનો હેતુ તેમજ પ્રતિમાનો વિસ્તાર મારા સમ-

જૈન ઐતિહાસિક સાહિત્ય.

૧૧

જવામાં આવ્યો નહોતો. તેથી કરીને નૈસર્ગિક રીતેજ હું આશા રાખતો હતો કે મી. કાઉસેન્સ આ બાબત ઉપર કોઈ રીતે અજવાળું નાંખશે; કારણ કે તે આખું પર્વત ઉપર ઘણો વખત રહ્યા હતા, તેમજ તેમણે તેજપાલના દેવાલયના અગ્રભાગમાં આવેલા એક ભોંયરામાંની એક લગભગ સરખીજ પ્રતિમાનું ચિત્ર કાઢ્યું હતું. પરંતુ. મી. કાઉસેન્સે માત્ર ટીપમાં આટલુંજ કહ્યું:—“ જૈન લોકોને ત્રાસદાયક એવો હિંસાનો પ્રસંગ આમાં ખાસ કરીને દર્શાવેલો છે તેથી તેમાં કાંઈક નૂતનતા છે. આમાં બતાવેલી નૌકાઓ તે વખતની નૌકાઓ જેવી હશે કે કેમ તે શંકાસ્પદ છે. ઘણે ભાગે તે કારીગરની કલ્પનાશક્તિનો નમુનો છે.” આ ઉપરથી મને કાંઈ બાણવા જેવું મળ્યું નહિ અને તેથી પહેલાંની માફક ચુંચવણ તો રહીજ.

તેજપાળના મંદિરમાં આવેલી પ્રતિમા વિષે મેં ઉપર કહ્યું છે. તેમજ ‘ પ્રોગ્રેસ રિપોર્ટ ’ માં આ પ્રતિમા વિષેની ઉપર્યુક્ત હકીકત આપતાં ટીપમાં પણ મેં તેજપાળના મંદિરની પ્રતિમા વિષે જણાવ્યું છે. ગઈ ઋતુમાં મેં આ મંદિરની મુલાકાત લીધી અને જોતાં મને આશ્ચર્ય લાગ્યું કે જે ભોંયરામાં આ પ્રતિમા હતી તે ભોંયરું મુનિ સુવ્રતસ્વામીને અર્પણ કરેલું હતું તેથી તે લેખમાં બતાવ્યા પ્રમાણે આ પ્રતિમાઓ મુનિસુવ્રતસ્વામીનેજ અર્પણ કરેલી હતી. સુદૈવે પ્રવર્તક મહારાજ મુનિશ્રી કાન્તિવિજયજી નામના એક મહા વિદ્વાન જૈન જાતિ ત્યાં હાજર હતા અને તેમણે મહેરબાની કરીને આ પ્રતિમાનું સવિસ્તર વર્ણન કરી મને સમજાવ્યું. પરંતુ કયા જૈન પુસ્તકમાં આ હકીકત આપી છે એમ પૂછતાં તે કાંઈ કહી શક્યા નહિ. પરંતુ આ બાબત હાથમાં આવવાથી તપાસ કરતાં મને જણાયું કે મહારાજ શાન્તિવિજયજીના મુબારક હસ્તે પ્રકાશિત થતા “ જૈન ” અઠવાડિક પત્રમાં આ હકીકત આપેલી છે, અહીં પણ મૂળ કયા પાયા ઉપરથી એમણે આ હકીકત જણાવી છે તે આપ્યું નથી. એકાએક મને એક વિચાર સુઝી આવ્યો કે ‘ અશ્વાવબોધ ’ તથા ‘ શકુનિકા વિહાર ’ એ બે તીર્થો છે તેથી ‘ તીર્થકલ્પ ’ નામક એક જૈન પુસ્તકમાં તેના વિષે હકીકત હશે. ‘ તીર્થકલ્પ ’ ની હસ્તલિખિત ત્રણ પ્રતો મેં ભેગી કરી અને આખરે માફક કાર્ય સફળ થયું. તેમાં આપેલી વિગત ઉપરથી આ પ્રતિમાનું હું સવિસ્તર વિવેચન નીચે પ્રમાણે કરું છું.

પ્રથમ તો લખવામાં (Transliteration) બે ત્રણ ભૂલો થઈ છે તે સુધારવાની જરૂર છે. લેખનો અર્થ મારા બાણવામાં નહિ હોવાથી મેં ‘ સમલિકા ’ શબ્દનું સ-મલિકા એમ પદ્મછેદ કર્યું, તેથી સામાસિક વિશેષણ બનાવવામાં વપરાતો ‘ સહ ’ ને બદલે ‘ સ ’ હશે એમ મેં ધાર્યું. આગળ ઉપર જણાશે કે ‘ સમલિકા ’ એકજ શબ્દ છે જેનો અર્થ (માદા-સમડી) થાય છે, ગુજરાતી શબ્દ ‘ સમળી ’ નું આ સાંસ્કૃતિ રૂપ વાપર્યું હોય એમ જણાય છે. તેવીજ રીતે ‘ અશ્વાવબોધ ’ પણ બે શબ્દોનો

૧૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ખનેલો હશે એમ મેં જાણ્યું પરંતુ તે જાણ્યાનું નામ હોઈ એકજ શબ્દ હોવો જોઈએ. આ સુધારો કર્યા પછી લેખ આ પ્રમાણે:—શ્રી મુનિસુવ્રત સ્વામિ વિમ્બમ-શ્વાવબોધ સમલિકાવિહારતીર્થ ઓદ્ધારસહિતમ્ । આ લેખમાં ત્રણ બાબતો સમા-એલી છે:—(૧) શ્રી મુનિસુવ્રતસ્વામીની પ્રતિમા (વિમ્બ), (૨) અશ્વાવબોધ તીર્થ, (૩) સમલિકા વિહાર તીર્થ. આપણે જાણીએ છીએ કે મુનિસુવ્રત એ વી-સમા તીર્થંકર છે અને ૨ જી આકૃતિના પ્રથમના અરધા ભાગમાં તેમનું ચિત્ર પ્રત્યક્ષ જોઈએ છીએ, પરંતુ ‘અશ્વાવબોધ’ અને ‘સમલિકા વિહાર’ વિષે ઘણું થોડું જાણીએ છીએ. ઉપર કહ્યું તે પ્રમાણે ‘તીર્થંકર’ માંના ‘અશ્વાવબોધ કલ્પ’ પ્રકરણમાં આ બેઉ તીર્થો વિષે અત્યંત વિવેચન કરેલું છે. આ પુસ્તક પ્રાકૃ-તમાં લખેલું છે, પણ અશ્વાવબોધ તીર્થ વિષેનો હેવાલ ઇડીઅન આન્ડીકવેરી Vol. ૩૦, પાનું ૨૬૩ માં આપેલા શત્રુંજય મહાત્મ્યના પૃથક્કરણમાં વધારામાં આપ્યો છે. તેથી ‘તીર્થંકલ્પ’ માંથી અવતરણ આપવાને બદલે ઉપર કહ્યું તે વિવે-ચન અહીં આપું છું:—

“ પોતાના પુત્રને ગાદી ઉપર બેસાડીને, મુનિસુવ્રતે તથા બીજા (૧૦૦૦) રાજાઓએ શુદ્ધ ક્ષાત્રુજની દશમીને દિવસે શ્રવણ નક્ષત્રમાં દીક્ષા લીધી; તથા વધ ક્ષાત્રુજની દશમીને દીવસે મુનિસુવ્રતનું એક દેવાલય બાંધવામાં આવ્યું જે ઇદ્રાદિ દેવોએ પ્રતિષ્ઠિત કર્યું. ત્યારપછી મુનિજી વિશ્વમાં ઉપદેશ દેવા નિકળી પડ્યા અને પ્રતિષ્ઠાન (પૈઠણ) માં આવ્યા. ત્યાં ધ્યાનમાં એમને માલુમ પડ્યું કે તેમના પહેલા જન્મમાં તેમનો જે એક મિત્ર હતો તે હાલ ઘોડાના રૂપમાં હતો, તેને જાણુકચ્છ નામના ગામમાં થતા અશ્વમેધમાં વધેરવાનો હતો. તેથી તે એકદમ ઉપડ્યા અને રસ્તામાં સિદ્ધપુર આગળ થોડો આરામ લીધો. ત્યારબાદ ત્યાં વજ્રભૂત નામના રાજાએ એક દેવાલય બાંધાવ્યું. મળસકે મુનિ જાણુકચ્છમાં આવ્યા જે સાડ યોજન થતું હતું. તેમણે કોરંઢક વનમાં ઉતારો કર્યો, ત્યાં દેવોએ તેમને માન આપ્યું. તે ગામનો રાજ્યકર્તા જીતશત્રુ ઘોડા તથા લશ્કરને લઈને મળવા ગયો. મુનિએ સર્વને આ પ્રમાણે ઉપદેશ આપ્યો:—“ આ દુનિયા એક ઘોર જંગલ છે; અહીં આ બિચારો પ્રવાસીજન દુષ્ટ પશુઓથી વીંટળાયેલો છે તથા રાક્ષસોના હાથથી દુઃખ પામે છે. પોતાના દિવ્ય પથમાં જતાં તેને ચાર દોરડાંથી બાંધવામાં આવે છે તથા એક દુષ્ટ આરણ્યક તેને પજવે છે, તેમજ તેનું રક્ષણ કરવાને એકજ પવિત્ર પ્રાણી છે. ભૂત-ભાતનું રક્ષણ કરવું એ ધર્મ છે તથા ફરજ છે, જેથી સર્વ સુખસંપત્તિ પ્રાપ્ત થાય છે. ” બ્યારે જીતશત્રુએ ઉપદેશને પૂછ્યું કે આપના ઉપદેશથી કોને લાલ થયો છે ત્યારે તેમણે જવાબ આપ્યો ‘ આ ઘોડાને ’ જીતશત્રુએ પૂછ્યું, “ પશુ છતાં આ ઘોડાને ક્યાંથી જ્ઞાન થાય ? ” ત્યારે મુનિએ જવાબ આપ્યો, “ ગત જન્મમાં હું

જૈન ઐતિહાસિક સાહિત્ય.

૧૩

કમ્પાનો રાજા હતો અને આ મારો મિત્ર મને સલાહ આપનાર હતો, તેનું નામ ‘મતિસાગર’ હતું, પરંતુ દુષ્ટ કામો કરવાથી તે મરી ગયો અને કેટલાક જન્મો પછી પદ્મિનીખંડ નામના શહેરમાં સાગરદત્ત નામનો એક અપ્રમાણિક ગાંધી થયો, ત્યાં તેણે જીનધર્મ નામના શ્રાવક સાથે ભાઈબાંધી બાંધી. ત્યાં તેમણે એક જૈનોપદેશક પાસેથી રત્ન, સોનું અગર માટીનું અર્હત દેવાલય બંધાવવાથી બીજા જન્મમાં કરેલાં સર્વ પાપોનો નાશ થાય છે એમ ઉપદેશ મેળવ્યો. આ ઉપરથી શહેર બહાર મૂર્તિસહ એક જૈન દેવાલય સાગરદત્તે બંધાવ્યું તેમજ તેની પૂર્વે એક શૈવ દેવાલય બંધાવ્યું. એક ઉનાળાના દિવસે તે શિવના મંદિરમાં ગયો ત્યાં તેણે ધોળી કીડીઓને ઘીના હાંડલામાંથી કાઢતા તથા પગતળે કચરતા કેટલાક પૂજારીઓને જોયા, આ ઉપરથી તેને ચિંતા થઈ તેથી તે પોતાના કપડાથી મંદિર સાફ કરવા લાગ્યો. પોતાનું કામ કર્યા કરતાં મુખ્ય પૂજારીએ તેને કહ્યું કે, ‘તમે વિના કારણ જીવડાંને બચાવો છો; કદાચ ધોળાં વસ્ત્રવાળા ધૂતારાઓથી હું છેતરાઈ જાઉં.’ સાગરદત્તે વિચાર કર્યો કે આ માનવંત પણ દુષ્ટ લોકો તેમનું પોતાનું તથા મારું સત્યાનાશ વાળી નાંખશે, તે મરી ગયો અને આ અશ્વ થયો. પણ જીનનું દેવાલય બંધાવીને એણે જે પુણ્ય પ્રાપ્ત કર્યું છે, તેના પ્રતાપથી હું તેને બચાવા આવ્યો છું. (૩૬૫)

આ વિગત સાંભળીને અશ્વને પોતાના પૂર્વજન્મનું ભાન થયું અને દસ દિવસ ધ્યાનવશ રહી તથા ઉપવાસ કરીને તે મૃત્યુવશ થયો, તથા ‘સહસ્રાર’ નામના આઠમા સ્વર્ગમાં દેવ થયો. પણ, ધ્યાનમાં, તેને (દેવયોનિમાં) પૂર્વજન્મનું સ્મરણ થયું. તેથી તે પૃથ્વી ઉપર આવ્યો અને કમ્પાના સુવર્ણમંદિરમાં મુનિસુવ્રતની તથા ભૃગુકચ્છમાં અશ્વની એમ મૂર્તિઓ બેસાડી; આ રીતે તેણે મુનિસુવ્રતના અનુચરોની ઇચ્છા પૂર્ણ કરી. આ વખતથી ભૃગુકચ્છ અશ્વાવબોધના નામથી પ્રખ્યાત થયું. વળી, આ પ્રમાણે સુવ્રત અર્હન્ત નર્મદામાં નાહ્યા તેથી તે પવિત્ર નદી થઈ અને તેનામાં અનાથને નાથ બનાવવાનો પ્રભાવ ઉત્પન્ન થયો.

ઉપર્યુક્ત હકીકત ‘તીર્થકટપ’ માં આપી છે તેના જેવીજ છે. માત્ર એક અગત્યનો ફેરફાર છે જે જાણવા જેવો છે. અહીં એમ કહેવામાં આવ્યું છે કે કમ્પામાં મુનિસુવ્રતની પ્રતિમા મૂકવામાં આવી હતી, પરંતુ તીર્થ કટપમાં એમ છે કે આ તીર્થકરના ‘સમવસરણ’ ની જગ્યા ઉપરજ ભરૂકચ્છમાં મુનિસુવ્રતનું દેવાલય બંધવામાં આવ્યું હતું અને આ મંદિરમાં ઉપર કહી તે મૂર્તિ મૂકવામાં આવી; તથા પોતાના જન્મની યાદગીરી માટે તેણે એક અશ્વની પ્રતિમા બેસાડી, ત્યારપછી ભરૂકચ્છનું નામ અશ્વાવબોધ તીર્થ થયું; પણ વખત જતાં આ સ્થળ ‘શકુનિકા વિહાર’ના નામથી પ્રખ્યાત થયું જેના વિષેની હકીકત પ્રાકૃત ભાષામાં ‘તીર્થકટપ’ માં આપવામાં આવી છે. જે અમે નીચે આપીએ છીએ. (અપૂર્ણ.)

૧૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

જૈન શાળાના શિક્ષકો કેવા હોવા જોઈએ? અને તે માટે શું કરવું જોઈએ? તે વગર કેવું પરિણામ આવે છે?

લેખક—મુનિરાજ શ્રી કર્પૂરવિજયજી મહારાજ.

જીવં પોપટીયું જ્ઞાન મેળવવા કરતાં થોડું પણ પારમાર્થિક જ્ઞાન લાભ-દાયક થઈ શકે છે. આજકાલ કેટલાએક વખતથી જૈન શાળાદિમાં જે ગોખણીયું કામ જેવા તેવા શિક્ષકો દ્વારા કરાવવામાં આવે છે તેથી શીખનાર વર્ગને લાગ્યે જ લાભ થતો જણાય છે. કદાચ પ્રતિક્રિયા કે પ્રકરણાદિના અર્થ પણ કરાવવામાં આવે છે તો તે પણ બહુધા ગોખણપટ્ટી રૂપે હોવાથી લણનારને લાગ્યે જ લાભકારી થાય છે. આનું કારણ એમ જણાય છે કે પ્રથમ તો શિક્ષકો જ સહુદય હોય એવા લાગ્યે જ મળે છે. કેમકે તેવા શિક્ષકો જ પ્રથમથી તૈયાર કરવાની કાળજી જ બહુ ઓછી રાખવામાં આવે છે અને એકાદ સંસ્થામાંથી જે કોઈ શિક્ષકો તૈયાર કરવા માટે પ્રયત્ન કરાય છે તેમાંથી કોઈએકને બાદ કરીએ તો બાકીનાં લગભગ વેદીયા ઢોર જેવા જ નીવડે છે; તેમને વ્યવહારિક બોધ પણ બહુ જ કાચો હોય છે અને નૈતિક શિક્ષણ એટલું બધું ખામી ભરેલું હોય છે કે તેઓ પ્રાયઃ સદ્વર્તનશૂન્ય જણાય છે, એટલે કે તેમને જ્યાં જ્યાં શિક્ષક તરીકે નીમવામાં આવે છે, ત્યાં થોડા વખતમાં તેમનું પોત જણાઈ આવે છે. હલકું વર્તન પ્રગટ થઈ આવે છે જેથી તેમને યા તો પોચા હાથે રબ્બ દેવી પડે છે, અથવા તો લાગતાવળગતાની લાગણી સમ્મ રીતે દુઃખાવાથી અને તેવા યોગ્ય (લાયક) શિક્ષકો નહિ મળી શકવાથી પાઠશાળાદિકને બંધ કરવાની જરૂર પડે છે. આ વાતનો ફલિતાર્થ એ છે કે પ્રથમ તો આપણે તથા-પ્રકારના સુયોગ્ય (લાયક) શિક્ષકોને જ તૈયાર કરવા એક ઉત્તમ સંસ્થા ખોલવાની ખાસ જરૂર છે. તે માટે જેટલો દ્રવ્ય વ્યય સાથે સમય વ્યય અને પરિશ્રમ કરવામાં આવે તે લાભદાયી નીવડે તેમ છે; તે વગર આપણે પુષ્કળ દ્રવ્યાદિકનો વ્યય કરતા છતાં સાડું પરિણામ મેળવી શકતા નથી અથવા તો તેવું સાડું પરિણામ શી રીતે મેળવી શકીએ? જેવું કારણ તેવું જ કાર્ય નીપજે. ગોળ ઘાલીએ તેટલું જ ગળ્યું થાય. મોઢક નીપજવતાં ધી ગોળ નાંખવામાં કૃપણતા કરીએ તો તે મોઢક કેવા નીરસ નીપજે? ખાતાં તે કેટલો કંટાળો આપે? અને ખાધા પછી પણ કેટલી પીડા ઉપજવે? એ વાત અનુભવસિદ્ધ છતાં સાડું પરિણામ મેળવવા માટે જેવાં સાધન જોઈએ તેવાં તૈયાર કરવા ક્યાં દરકાર કરવામાં આવે છે? આપણામાં બહુધા ગતાનુગતિકતા જ વધી પડી છે. તેથી જે કાર્ય કરવામાં જેવી વ્યવસ્થાની જરૂર હોય તે રહેવા પામતી નથી અને તેથી જ પરિણામ પણ તેવું જ આવે છે. અમારું તો એવું સ્વતંત્ર માનવું છે કે પરમાર્થ-શૂન્ય ઘણું કરવું તેના કરતાં પરમાર્થ સમજીને થોડું પણ કરવું તે શ્રેયકારી છે, તેથી જ ઘટમાં વિવેક દીપક પ્રગટી

આસક્તિ રહિત કર્મ.

૧૫

શકે છે. જો કંઈ સુંદર પરિણામ લાવવું હોય તો આપણે આજકાલનો સમય વિચારી શિક્ષણ પદ્ધતિમાં જરૂર સુધારો કરવો જોઈએ અને તે માટે-જેન શાસન માટે ઉઠી લાગણી ધરાવવાવાળા સુયોગ્ય શિક્ષકોને વેળાસર તૈયાર કરવા પૂરતું લક્ષ આપવું જોઈએ.

ધતિશમ.

આસક્તિ રહિત કર્મ.

(૨)

ગતાંકમાં અમોએ આ પ્રમાણે પ્રશ્ન કરી લેખ સમાપ્ત કર્યો હતો “ હું પ્રવૃત્તિની મધ્યમાં હોઈને પણ આ બધા ધસારાથી કેમ છુટી શકું ? એવો કયો રસ્તો છે કે મારા કાર્યના પરિણામોમાં હું બંધાઉં નહીં ? શું આ બધું મૂકીને હું ભાગી જઉં ? ”

ઉત્તરમાં પ્રથમ તો એ કહેવાનું છે કે આપણે આપણા વર્તમાન સંયોગોમાંથી કદી પણ ભાગી છુટી શકીએ તેમ નથીજ. કેમકે આપણે આપણી વર્તમાન પરિસ્થિતિ જાતેજ પૂર્વ કાળમાં રચેલી છે. તે કાંઈ અકસ્માતથી આપણા ગળે કોઈ ઇતર સ-તાએ વળગાડી નથી. ઘણા સુખ મનુષ્યો સંસારની વિકટ આંટી ઘુંટીથી કાયર બનીને નાસી છુટવાનો પ્રયત્ન કરે છે. પણ નાસીને તેઓ ક્યાં જાય છે એ શું તમે નથી જાણતા ? બાળકને નિશાળમાં ભણવું ન ગમે અને તેથી કદાચ ત્યાંથી નાસી છુટે તો તે નાસીને કેટલેક જાય તેમ હતું. શિક્ષક અથવા બાળકના માતા પિતા તેને તુર્તજ પકડીને તેના વ્યાજબી સ્થાનમાં બેસારી દે છે. બાળક સમજી હોય છે તો હૃદયમાં નિશ્ચય કરી લે છે કે કલાસમાં નકી થયેલો અભ્યાસ પુરો કર્યા શિવાય ત્યાંથી છુટકારો મળવાનો નથી. અને તેથી સમજણપૂર્વક પોતાનું નિયત કાર્ય ત્વરાથી આ ટોપી લેવા ઉઘમશીળ બને છે. સુખ બાળક નિરંતર ભાગી છુટવાનો પ્રયત્ન કર્યા કરે છે, પરંતુ ઘણા ઘણા એવા નિષ્ફળ પ્રયત્નને અંતે તેને અનુભવથી સમજાય છે કે એમ થવું છેકજ અસંભવિત છે. અને તેથી ઘણું કષ્ટ ભોગવીને આખરે તેને ડાહ્યા બનવું પડે છે. તેજ પ્રમાણે ઘણા અણુસમજી મનુષ્યો સંસારમાંથી રીસાઈ છુટવા ફાંફા મારે છે. તેઓ કહે છે કે “ સંસાર બહુ દુઃખમય છે, કઠીન છે, સુખનો ત્યાં અંશ પણ નથી અને તેથી હરકોઈ પ્રકારે આ બળતા ધરમાંથી બને તેટલું ઝેલું ભાગી છુટવું એમાંજ મનુષ્ય પ્રયત્નની સફળતા સમાયેલી છે. ”

જ્ઞાની જનોનો નિશ્ચય એવો છે કે એ રસ્તો ખરો નથી. ભલે કાયર મનુષ્યો પોતાની પ્રાપ્ત પ્રવૃત્તિનું ક્ષેત્ર કાયર બની પડ્યું મૂકી બીજાને બાંહે. પણ આખરે

૧૬

શ્રી-આત્માનંદ પ્રકાશ.

તેઓ તે બીજી પ્રવૃત્તિમાં પણ પોતાની પ્રકૃતિને અનુસરતો સંસાર ઉપજાવીને પહેલાના પ્રવૃત્તિક્ષેત્ર જેવું જ કરી મુકશે. મનુષ્ય નવરો રહી શકતો જ નથી. તેને કાર્ય પરાયણ રહેવું જ જોઈએ. અને જે કાર્યના પ્રદેશમાં કર્મની સત્તાઓએ તેને લાવી મૂક્યો છે તે કાર્યના પ્રદેશમાં રહેલી ફરજો તેણે હૃદય પૂર્વક બજાવી લેવી જોઈએ. તેનાથી ત્રાસી છુટી લાગવાનો ઉદ્ધાગ કરવો ન જોઈએ. ઘણા કાયર મનુષ્યો તેમ કરે છે, અને સંસારના અજ્ઞાન મનુષ્યો તેમને તેમના લાગી છુટવા બદલ ધન્યવાદ પણ આપતા જણાય છે. પરંતુ અમે તે લાગી છુટનાર તેમજ તે માટે ધન્યવાદ આપનાર એકેમાં કહાપણતું તત્ત્વ જોઈ શકતા નથી. “ સંસાર ખારો છે. કષ્ટ પ્રદ છે, તજવા જેવો છે, ચોતરફ દાવાનળ સળગી ઉઠ્યો છે માટે હે લોકો ! મુઠીઓ વાળીને નાસાનાસ કરી મુકો ” એવો ઉપદેશ યોગ્ય નથી પણ આ લોક અને પરલોક સંબંધી અહિત સાધનાર છે. આપણા ઉપર કોઈ દેવી સત્તા વૈર રાખે છે અને તે વૈરની વસુલાત કરવા માટે આપણને તે સત્તાએ આંહી ગોંધી રાખ્યા છે એમ કાંઈ નથી. એમ હોત તો કદાચ તેમાંથી લાગી છુટવું એ વ્યાજબી હત. પણ સંસાર એ કારાગ્રહ નથી. તે એક મહાન દીવ્ય યોજનાનું પરિણામ છે. ત્યાં ઝેર નથી પણ અમૃત છે. હલાહલ નથી પણ સુધામયતા છે. ઝેર અને બુરાઈ માત્ર મનુષ્યના વિકૃત પરિણામોમાં-લાવનાઓમાં છે.

તો હવે એવો કયો રસ્તો છે કે સંસારમાં પ્રવૃત્તિના ખેંચાણના મધ્ય દેશમાં હોવા છતાં પણ મનુષ્ય તેની અસરથી બચી શકે ? જ્ઞાની જનોનો ઉત્તર એજ છે કે “ આ વિશ્વની પરમ અદ્ભૂત લીલામાં તમારે ભાગ જે કર્તવ્ય, જે ફરજ, જે ધર્મ આવેલો છે તે બરાબર બજાવી લો. તમારું પ્રાપ્ત કર્તવ્ય તમને જે જે ગતિ પ્રગતિઓમાંથી સોંસરા કાઢવા માગતું હોય તે બધામાં તમારે હોંશપૂર્વક જોડાવું. તમારા કર્તવ્યને તમે તમારી પ્રાપ્ત શક્તિ અને બુદ્ધિ અનુસાર સારામાં સારી રીતે, કાંઈપણ કચાશ રાખ્યા વિના, કાયર બન્યા વિના, બજાવી દ્યો; અને તે બધું કરવા દરમ્યાન એટલું નિરંતર સ્મૃતિમાં રાખો કે તમારું કર્તવ્ય જે ફળ ઉપજાવી શકે છે તેમાં તમે કદીપણ આસક્તિ નહી રાખો; તમારા કાર્યના ફળનો દાવો નહી રાખો; પરિણામમાં નહી બંધાઓ; કામને ખાતર કામ કરો, ફળને ખાતર નહી. દુનીયામાં તમારે ભાગ જે કામ કરવાનું આવી પડ્યું છે તે વેઠ તરીકે, વગર છુટકે, આપી છુટવા રૂપે નહી, પણ આનંદથી, ઉદ્ધાસથી, સ્વેચ્છાથી, હૃદયપૂર્વક દીલ દઈને કરો. અને હૃદયમાં એ સત્યને ઉડું કોતરી રાખો કે એ બધાનું પરિણામ તમે લેવા માગતા નથી. તમને કોઈ એમ કહે કે તમારા આટલા બધા પ્રયત્નનું ફળ ખરેખર તમને બહુ ભારે મળશે તો ઉત્તરમાં તમે માત્ર હસજો, અને એમ કહેનારને જરા સમજાવજો કે આ પદાર્થોમાં અમર શાશ્વત, સ્થાયી કીમતવાળું કશું જ નથી.

આ કથનો કદાચ વાચકો માંહેના કોઈ અતિ બ્યવસાયી સજ્જનોને અબ્યવ-

આસક્તિરહિત કર્મ.

૧૭

હાફ અને સ્વપ્નાના ખ્યાલ જેવા જણાતા હશે, અને તેઓ એમ માનતા હશે કે સંસારમાં રહેલું અને આવી લાવનાઓથી નિયમાળુ એ કોઈ રીતે બનવું અસંભવિત છે. હમે કહીએ છીએ કે ઉપર કહી તેજ લાવના મનુષ્યના વાસ્તવ જીવનની આવી છે, તેના મનુષ્યત્વની સત્ય ઘટના છે. ઉપરચોટીઆ રીતે અવલોકનારને આ યોજના વર્તમાન પ્રવૃત્તિના હિલોલની વિરોધી લાસે તેમાં નવાઈ નથી, પરંતુ અમારું એમ માનવું છે કે આ યોજના વર્તમાન યુગને ખાસ પ્રકારે બંધબેસતી થાય તેમ છે.

આ સ્થળે હમારે વાચકોને સ્મૃતિ આપવી જોઈએ છે કે ઉપરનું શિક્ષણ આ યુગના ઘણાજ અરૂપ મનુષ્યો સ્વીકારી શકે તેમ છે, અને તેને પોતાના જીવનમાં કાર્યરૂપે પરિણામવવાનું તો તેથી પણ અરૂપ સંખ્યાવાળા મનુષ્યોથી બની શકે તેમ છે. જનસમાજનો મોટો ભાગ પોતાની વર્તમાન પરિસ્થિતિમાં એટલો બધો તક્લીન અને આસક્ત બનેલો જોવામાં આવે છે કે જેમને આ શિક્ષણ ઉપર આસક્તિ રહિતપણે કર્મની લાવના ઉપર નજર પણ કરવાની કુરસદ નથી. તેઓ પોતાના કાર્યના ફળમાં એટલા બધા લટું બનેલા છે કે આવી લાવનાઓને તેઓ છોડકરવાદી અને બાળકબુદ્ધિનો ખેલ માને છે. તેઓ કહેતા હોય છે કે “લાઈ, હજી તમે સંસારમાં પડ્યા નથી, તેની આંટીધુટી અને વાંકઘોંકના અનુભવથી હજી તમે રીઠા બન્યા નથી, જ્યારે તેમ થશે ત્યારે તમે પણ તમારી આ શીલસુશીને અભરાઈ ઉપર ચઢાવી દેશો. અમે પણ એક વખત આવી લાવનાઓ વાંચતા વીચારતા હતા, પણ આ હુનીઆની ધમાલમાં એ કશુંએ સચવાતું નથી.” મનુષ્યોમાં લગભગ સોએ સો ટકા આવા અર્ધદગ્ધ હોય છે. તેઓ આ કર્મયોગની લાવનાને પોતાના સમર્થે અમલમાં લાવવી છેકજ અશક્ય માને છે.

જનસમાજનો મોટો ભાગ પોતાના કાર્યના ફળ ભોગવવાની લાલસામાં ઘેરો બનેલો જોવામાં આવે છે. તેઓ કર્તવ્યને ખાતર કર્તવ્ય નહી પણ ફળને ખાતર કર્તવ્ય કરે છે, અને તેમ કરવામાં તેઓ પોતાના બંધુઓના મૃત શરીરો કચરતા ચાલતા હોય છે તેનું પણ તેમને ભાન હોતું નથી. પોતાના ફળની લાલસાની તુ-મ્મિમાં આડે આવનારને તેઓ પોતાના રસ્તામાંથી ફેંકી દે છે, પોતાના સામર્થ્યનો ઉપયોગ તેઓ બીજાની સેવા અર્થે નહી પણ સંહાર અર્થે કરે છે, કેમકે તેમની દૃષ્ટિ કર્તવ્ય ઉપર નહી પણ ફળ ઉપર હોય છે. વર્તમાન ઔદ્યોગી અને વ્યાપાર જીવનની ભયાનક લિષણુતા એ પૂર્વકાળના મનુષ્યાહારી જંગલી જીવનની લિષણુ-તાથી કોઈરિતે ઉતરે તેમ નથી. ઉભયમાં એકસરખી રિતે મનુષ્યોના મર્મજેદનનો ત્રાસ રહેલો છે. કાર્યના પરિણામની હાય વરાળમાં તેઓ બીજાને ખાઈ જાય છે અને વખતે તેઓ પોતે પણ બીજા અધિક બળવાન વડે ખવાઈ જવાય છે. તેઓ બીજાને કચરી નાંખે છે, અને પ્રસંગે તેઓ પોતે બીજા વડે કચરાઈ જાય છે. તેઓ અન્યનો તિરસ્કાર કરે છે અને તેઓ પોતે બીજાના તિરસ્કારનો વિષય બને છે.

જેમ પશુ સૃષ્ટિમાં સખળ નિર્જળને દાબી દહને તેને પોતાના ઉપયોગમાં લે છે તેમ આંહી પણ પરિણામ-લોગી મનુષ્ય-પશુઓના સમાજમાં સખળ નિર્જળને પોતાના શુંકણ હેઠે કચરે છે અને તે સખળ મનુષ્યને વળી તેનાથી અધિક સખળ મનુષ્ય એવીજ હાલતે પહોંચાડે છે. આ બધી મારામારી, કચરાકચરી, લિષણ પ્રચંડ કલેશ-મય જીવન-કલહ શેમાંથી ઉદ્ભવે છે ? લોકો, કર્તવ્યને ખાતર કર્તવ્ય નહીં પણ ફળને ખાતર કર્તવ્ય કરે છે તેમાંથી.

બીજાને કચરી નાંખીને તેમાંથી ઉત્પન્ન થતા લાભમાં જેઓ આનંદ માને છે તેઓ કર્મની એવી વિકટ કારણ-કાર્યની સાંકળમાં ફસાય છે કે તેમાંથી છુટવું એ અત્યંત કષ્ટપ્રદ વ્યાપાર થઈ પડે છે. એ યંત્રણામાં તેઓ એટલે સુધી ફસાય છે કે ઘણીવાર તેઓ બીજા મનુષ્યોને ફાડી ખાવા જતાં પોતાની વાસનાના વેગની ઉગ્રતામાં બેભાન બની તેઓ પોતાની જાતનેજ ફાડી ખાય છે. મનુષ્ય અત્યારે મોટે ભાગે પશુજ છે, કેમકે તે પોતાના મનુષ્યત્વનો ઉપયોગ પોતાના મનુષ્યત્વની વૃદ્ધિ અર્થે નહીં પણ પશુત્વની વૃદ્ધિ અર્થે કરે છે. પોતાના પ્રત્યેક વ્યાપારમાં પશુપણાનો પરિચય આપે છે.

અને જે થોડા મનુષ્યો આ લાવનાવડે પોતાના જીવનને નિયમાવા તત્પર છે તેઓ અમારા આશયને તુર્તજ સમજી જશે. તેઓનો આત્મા આ લિષણ, લયાનક, ત્રાસદાયક કલહ અને વિગ્રહથી બાળુ ઉપર ખસી જશે. જો કે તેમનું શરીર એ કલહ અને વિગ્રહની મધ્યમાં હશે, અને અજ્ઞાનદષ્ટિને એ મનુષ્ય બીજા પ્રાકૃત મનુષ્યોથી કોઈ રીતે ચઢીઆતો નહીં જણાય, છતાં વાસ્તવમાં આ લાવનાને ગ્રહી શકનાર મહાનુભાવ પુરૂષ એ કલહની મધ્યમાં હોવા છતાં તેની બહાર જ છે. તે વિગ્રહની ઝપાઝપીમાં દેખાય છે ખરો પણ તેનો આત્મા તેમાં ભરાઈ પડેલો હોતો નથી. તેનો આત્મા એ બધી યાદવાસ્થ્યોને છેટેથી દૃષ્ટાપદે રહી જોયા કરે છે, તેના શરીરને તે લઢાઈમાં મોકલે છે, પણ પોતે તે યંત્રણામાં મુગ્ધ બનીને ફસાતો નથી. પોતે એ જાળથી હમેશાં મુક્ત રહે છે. એ ફંદામાં ખેંચાઈ જવા સામે તે હમેશા સાવધ રહે છે. સંસાર શું છે, સંસાર તેને શું આપી શકે તેમ છે, સંસાર તેને જે કાંઈ આપી શકે તેમ છે તેની વાસ્તવ, ખરી કીમત શું છે, એ બધું તે સમજતો હોવાથી તે મહાનુભાવ આત્મા માત્ર છેટે રહીને આ બધી ઘટનાને અવલોકયા કરે છે, અને પોતાનું પ્રાપ્ત કર્તવ્ય બરોબર ઘટતી સંભાળથી પોતાથી અને તેટલી સારામાં સારી રીતે ઉન્નત દશામાં રહી કરે છે. અને વિશેષમાં તેના અજ્ઞાન બંધુઓની ગાંડાઈ ઉપર કોઈવાર હસે છે.

અમને ઘણીવાર ઘણાક સજ્જનો તરફથી એવું પૂછવામાં આવે છે કે “ભાઈ, ડુનીઆના દોઢે અબજ મનુષ્યો કદાચ તમારી સલાહ પ્રમાણે ચાલે તો તેની શી

આશ્ચર્યજનક કર્મ.

૧૯

દશા થાય ? વિશ્વનો ચાલતો વ્યવહાર તમારી શીખામણ મુજબ ચાલવા જઈએ તો, કાચી ઘડીમાં બંધ પડી જાય; અને સંસારને નભવાનું અવલંબન તુટી જાય. ” આના ઉત્તરમાં અમે એટલું જ કહીએ છીએ કે ઉપરની સલાહ પ્રમાણે બધા લોકો પોતાનું જીવન નિયમાયે તો વર્તમાન જીવન ઘટનાની ઇમારત એકદમ તુટી પડે તેની ના નથી, પરંતુ તેના સ્થાને તેનાથી અનંત ગુણ અધિક સુંદર, અધિક લવ્ય, અધિક દિવ્ય જીવન-ઘટના પ્રતિષ્ઠિત થાય. પરંતુ આવો ઉત્તર દેવાની ખરી રીતે અમારે કશી જરૂર જ ઉભી થતી નથી. કેમકે નજીકના લવિષ્યમાં ઉપર જણાવેલું શિક્ષણ જનસમાજનો મોટો ભાગ સ્વીકારવા તત્પર હોય એવી કાંઈ નિશાની કોઈ સ્થાને દેખાતી નથી. અલગત અમે જાણીએ છીએ કે ઘણા સમજી મનુષ્યો પ્રતિ દીવસે આ શિક્ષણ પ્રતિ આકર્ષાતા જાય છે, અને તે ભાવનામાં પોતાના જીવનને ભેળવતા જાય છે, પરંતુ તે સંખ્યા ગમે તેટલી વધે છતાં એટલું તો સર્વને સ્વીકાર્યા વિના છુટકો નથી કે એ મહાનુભાવો સંસારના અસંખ્ય પ્રાકૃત ટોળામાં મુડી-ભર જ રહેવાના. વિશ્વના મોટા ભાગમાં બહુધા એવા જ મનુષ્યો દૃશ્યમાન થાય છે કે જેમને હજી ઉન્નતિકર્મના ઘણા પગથીયાં વળોટવા અવશેષ છે, અને તે પછીજ ઉપરોક્ત ભાવનાના મંદિરમાં પગ મુકવા શક્તિમાન થાય તેમ છે. હજી તેમને અનેક કસોટીઓ, અનેક અનુભવો, અનેક પ્રયત્નો, અને કલહની પરંપરાઓમાં સોંસરું જવું બાકી છે, અને એ અનુભવોના અંતેજ તેમને આ શિક્ષણ પરિણમે તેમ છે. અત્યારે તો તેઓ આ ભણી દૃષ્ટિ પણ કરે તેમ નથી. કદાચ આ વાંચન તેમની નજરે પડશે, તેને આદ્ય વાંચી જશે છતાં તેમનું અંતઃકરણ તેના ઉપર જામશે નહીં. હજી કાળ તેમને માટે પરિપાકની અવસ્થાએ પહોંચ્યો નથી. આપણા શાસ્ત્રોમાં “કાળ લબ્ધિ” નો ઉલ્લેખ છે તે નિરર્થક નથી. જમાનો હજી બાળકપણની ભૂમિકાએ છે. કાળે કરીને તે વયે પહોંચશે, ત્યારેજ તેઓ આ સત્યનું સૌંદર્ય પોતાના હૃદયમાં ઝીલી શકશે અને તેની યથાર્થ કદર કરી શકશે. અત્યારે તો એકંદરે વિશ્વ હજી આ સત્ય તરફ પ્રથમ પગલું જ ભરે છે. અને આ બધું કહેતી વખતે, વિશ્વની. અજ્ઞાન દશા અને સુખાંઈ માટે અમે દીલગીર છીએ એવું કાંઈ જ નથી. અમે એવા દુખવાદી નથી. અમે આ પ્રમાણે કહીએ છીએ તે માત્ર તત્વ દૃષ્ટિએ એમ છે માટેજ કહીએ છીએ. વિશ્વની વ્યવસ્થા અને આત્માની ઉન્નતિનો કમજ આ પ્રમાણે ગોઠવાયો છે, એના પ્રતિપાદનરૂપે, (Statemant of fact) તરીકે કહીએ છીએ. દુખવાદી હોવાને બદલે ઉલટું અમે તો એમ માનીએ છીએ કે આ બધો જીવન-કલહ, કષ્ટ, કટુ અનુભવોની પરંપરાએ બધું અનિવાર્ય અને આત્માની ઉન્નતિ માટે આવશ્યક છે. યુગની અભિવ્યક્તિમાં એ બધા અનિવાર્યપણે આવશ્યક તત્વો છે.

હવે આપણે આપણા ચાલતા વિષય ઉપર આવીએ. આસક્તિ રહિત કર્મ-
દ્વારા ઇશત્વ પ્રાપ્ત કરવાની ઇચ્છાવાળા મુમુક્ષુએ પ્રથમ જે કાંઈ ભાવનાનું પોતાના
હૃદય સાથે ઐક્ય કરવાનું છે તે આ છે:-તેમણે બાળપણ અને અનુભવનું જોઈએ કે
તેઓ વિશ્વની આ અનંત યોજનામાં, તેના એક વિભાગ તરીકે છે. પ્રાણીમાત્રને
આ જીવન દીલામાં પોતપોતાનું વ્યાજબી સ્થાન છે. અને પ્રાણીમાત્રે પોત પોતાનો
ભાગ આ વિશ્વના નાશ્યમંચ ઉપર ભજવવો જોઈએ. અને તે સાથે આંતર દૃષ્ટિમાં
નિરંતર એટલું સત્ય ધારણ કરી રાખવું જોઈએ કે જે ભાગ ભજવવાનો તેને પ્રાપ્ત
થયો છે તે ભાગ ગમે તેટલો મહાન હોય, અગર તે મહાન વ્યાપારી, અધિકારી,
નૃપતિ કે ચક્રવર્તિનો હોય તો પણ છેવટે તો તે અખિલ યોજનાનો એક કટકો
માત્ર છે. સમગ્ર ઘટનાનો એક અણુ માત્ર છે. અનંત જ્ઞાનિકો માંહેનો એક
સીપાઈ માત્ર છે, અને તે રૂપે ઉપયોગી થવાને, તેણે તૈયાર રહેવું જોઈએ.
તે ગમે તેવો મહાન હોય પણ આ આખી ઇમારતનો તો એક પથ્થર
વિશેષ છે. ભલે એ પથ્થર પાયા રૂપે યોજાયો હોય કે ઇમારતની વચમાં
કે મથાળે ચણાવાનો હોય છતાં તે એક સુદ્ર અને છતાં ઉપયોગી વિભાગ કરતા તે
કાંઈજ અધિક નથી. અન્યપક્ષે તે કદાચ દુનીઆની નજરે ગમે તેટલો હલકો, કિમત
વિનાનો, અકિંચિત્કર ભાસતો હોય છતાં તેને પણ આ યોજનામાં તેનું યોગ્ય અને
નિયત સ્થાન છે. તેના જીવનનો પણ કાંઈક હેતુ છે, ઉદ્દેશ છે, અને તે જીવન અને
તેનો ઉદ્દેશ અખિલ યોજના સાથે અવિચ્છેદરૂપે સંકળાયેલો છે. ગમે તેટલું તુચ્છ
ભાસતું જીવન પણ નિરૂપયોગી નથી. અને ગમે તેટલું ઉપયોગી ભાસતું જીવન પણ
અખિલનો એક સુક્ષ્મ વિભાગ કરતા કાંઈજ વિશેષ નથી. ગમે તેવું મહાન જીવન
પણ આ મહાન યોજના જે નિયમથી પ્રવર્તી રહી છે તે નિયમને આધિન રહીને
વર્તવા બંધાયેલ છે. આપણે બધાએ, આપણે ભાગ આવેલો કર્તવ્યના ક્ષણો,
આપણી બુદ્ધિ જે સારામાં સારો માર્ગ બતાવે તેને અનુસરીને, સારામાંસારી રીતે
બજાવવો જરૂરનો છે. એમ કરવાથી આપણે આપણી પોતાની ઉન્નતિ અને
વિકાસ સાધીએ છીએ એટલુંજ નહીં, પણ જે દૈવી યોજના આપણી આસપાસ
કામ કરી રહી છે તેને પણ સફળ કરવામાં ક્ષણો આપીએ છીએ. દૈવી વ્યવ-
સ્થાના (Divine Plan) ના આપણે બધા સાધનો હૃથીઆરો છીએ, અને
એ તરીકે ઉપયોગી થવામાં આપણે આનાકાની કરવી એ નિયમની વિરૂદ્ધ વર્તવા
તુચ્છ છે. અને તે સાથે એ પણ સ્મૃતિમાં રાખવાનું છે કે આપણે ફક્ત નિર્જીવ
ચંત્રોજ નથી, પણ મનુષ્યો છીએ. આપણું જીવન સર્વ જીવનની સાથે ગાઢપણે
અલેદપણે સંકળાયેલું છે, આપણે પ્રત્યેક વ્યક્તિ જીવનને કોઈએ કોઈ દીશાએથી
નિરંતર સ્પર્શતાજ રહીએ છીએ આખા વિશ્વના હિત સાથે આપણું હિત સંકળા-

આસકિતરહિત કર્મ.

૨૧

એકું છે. આ આખી સાંકળનો આપણે એક અંકોડો માત્ર છીએ. આપણે જે કાર્ય માટે નિર્માયા છીએ તે કાર્યની સિદ્ધિ અર્થે વપરાવા માટે આપણે તૈયાર ન રહીએ તો આ યોજનાની મધુર ગંડીના શ્રુતિમનોહર સુરમાં બેસુરાપણું મળવાનું, ત્યાં તુટ પડવાની, ઘસારો ઉત્પન્ન થવાનો, દુઃખ અને દર્દના કારણો રચાવાના. આપણે જુદાપણાનું અભિમાન અને અહંત્વ દુર રાખી અખિલતામાં ઉપયોગી થવા તત્પર બનવું જોઈએ. અમે જાણીએ છીએ કે અમે આ નિર્મળ અને ગરીબ વાણીદ્વારા અમારા આશયનું મુદ્દલ પરિસ્ફોટન કરી શકતા નથી. આ વાકયો અમારા હૃદયમાં રહેલા અર્થસાથે સરખાવતા ઉભય વચ્ચે નહીં ભાંગી શકાય તેટલું મહાન અંતર રહે છે. છતાં એટલો તો અમને વિશ્વાસ છે કે જે પકવ હૃદય માટે આ સત્ય-પ્રતિપાદન અક્ષરાત્મકપણું ગ્રહણ કરે છે, તે હૃદય અમારા હૃદય માંહેના અર્થને તુર્તજ સમજી જશે, અને કદાચ અમારા આ નિર્મળ પ્રયત્ન માટે હસશે પણ ખરા અને છતાં એ મુદ્દો સ્પષ્ટ કરવાનો પ્રયત્ન કરવામાં અમે અચકાશું નહીં. કાર્યની કડીનતા જોઈને કાર્યને પકડતું મુકવું યોગ્ય નથી. અમારા ભાગ જે કાળો આવ્યો છે તે અમારે પણ અમારાથી બની શકે તેટલી સારામાંસારી રીતે બજાવવાના ઉલોગમાં કયાશ રાખવી નજ જોઈએ.

આપણું જીવન આપણા એકલાજ માટે નથી પરંતુ સર્વના માટે છે, આપણે સર્વ સાથે સંબંધવાળા છીએ, એ ભાન કદાચ આપણને વર્તમાનમાં બહુ ગૌણપણે અનુભવાતું હશે, છતાં તત્વદૃષ્ટિએ જોતાં વ્યક્તિજીવન, સમષ્ટિજીવન સાથે અત્યંત નિકટ ભાવે જોડાએલું છે, અને જનસેવા, પરોપકાર, પ્રેમ, દયા, આદિની સુંદર ભાવનાઓ એ સત્ય ઉપરજ અવલંબીને રહેલી છે. જો આ વિશ્વનું પ્રત્યેક વ્યક્તિ ગતજીવન નિરાળું અને પરસ્પરથી સંબંધહિન હોત તો, જનસેવા, પરોપકાર, પ્રેમ, દયા, અનુકંપા આદિ શબ્દો છેકજ અર્થહીન ગણાત. કેમકે જો વ્યક્તિ વ્યક્તિ પ્રત્યે કોઈ પ્રકારનો ધાતુગત આત્મગત, સ્વાભાવિક સંબંધ ન હોત તો ઉપરની ભાવનાઓને અનુસરતું આચરણ કયા હેતુ માટે હોવું સંભવે ? અથવા કઈ આંતરિક સહજ વૃત્તિમાંથી એ હૃદયવેગ ઉત્પન્ન થાય ? ખરું છે કે એકતાનું ભાન આ કાળે આ ભૂમિકાએ મનુષ્યને અવ્યક્ત અને અગોચર છે, છતાં પ્રિયમંદુ, જો તમે તમારા હૃદયને એકાંતમાં સરલભાવે પુછી જોશો તો ત્યાંથી એજ ઉત્તર મળવાનો કે “પ્રાણીમાત્ર, જીવનમાત્ર સાથે હું અછેદભાવે સંબંધ યુક્ત છું.” આ સત્યને તમારા અંતઃકરણમાં બને તેટલું દૃઢપણે સ્થાપો, તે તમને અત્યંત ઉપયોગી અને આત્મસાધનના ક્રમમાં અનિવાર્યપણે આવશ્યક છે.

મકીર્ણ.

ચાણ્પતીર્થનું લવાદથી સમાધાન.

દરેક વસ્તુસ્થિતિ માટે તેની બંને બાજુ તપાસ્યા સિવાય અભિપ્રાય આપવા દોડી જતાં કેટલીક વખત સાહસ કર્યું ગણાય છે, અને કલેશ ઉદભવવાનો પણ સંભવ છે, અને તેમાં ધર્મની બાબતોમાં તો ખાસ વિચારવા જેવું છે. કારણકે સમાજનો તેની સાથે નીકટ સંબંધ છે. ચાણ્પતીર્થ માટે પણ અત્યાર સુધીનું અવલોકન કરતા નોંધ શકાયું છે કે ચાણ્પતીર્થનું ધરમેળે સમાધાની લાવવા માટે પાટણ નિવાસી સદ્ગૃહસ્થ શેઠ પુનમચંદ કરમચંદ કોટાવાળાને જૈન સમાજ તરફથી પંચ નીમ્યા તેટલુંજ નહીં, પરંતુ જે ન બની શકે તેવું શિવધર્મીઓ તરફથી પણ તેમને જ પંચ નીમવામાં આવ્યા ! જેને માટે જૈન કામે ખરેખર મગર થવા જેવું બન્યું છે. તે વાતને તો કેટલાક (લવાદનો ફેસલો નહિ પસંદ કરનારા) પાટણ નિવાસી જૈન બંધુઓએ કોરે મૂડા ખાલી કોલાહલ મુખદ્વારા, ન્યુસપેપરદ્વારા કરી ઉલટું સામી બાજુના શિવધર્મીઓમાં હાંસી કરાવી તેટલુંજ નહીં પરંતુ જૈન સમાજમાં કુસંપ છે તેવું બતાવ્યું છે. લવાદનામું આપતાં વિચાર કર્યો નહીં, ફેસલો સંભળાવતા, ફેસલાનો અમલ થતાં સુધી પણ કોઈ ખોટું નહીં, ત્યારબાદ અમુક દિવસ પછી (જે કે અમલ થયા પછી જરાપણ જરૂર રહેતી નથી છતાં) ફેસલા વિરૂદ્ધ હકીકત બહાર આવે છે. છેવટે અનેક હકીકતો પેપરદ્વારા પ્રસિદ્ધ થયા બાદ ફેસલા વિરૂદ્ધ હકીકત જે પેપરમાં આવતી હતી તેવા પેપરોએ પણ ફેસલો યોગ્ય થયો છે એમ હાલમાં પ્રકટ કરેલ છે. શેઠ પુનમચંદ કરમચંદ કોટાવાળાએ પોતાના અમુલ્ય વખતનો ભોગ આપી બંને બાજુને સંતોષ આપવા (અને જૈન દેવાલયમાંથી અન્ય દેવની મૂર્તિને બીજે સ્થળે રાખવા જે હકીકત કાયમના બંને ધર્મવાળાને માટે કલેશનું મૂળ હતી તેને માટે) યોગ્ય કર્યો છતાં અને હમેશાને માટે બંને વચ્ચે શાંતિ સમાધાની રહે તેમ કરવા છતાં અન્ય કામની વાત બાજુએ મૂકીયે પરંતુ પોતાના બંધુઓ જેમાં છે તેવી જૈન કામના તે શહેરના અમુક માણસો ઉક્ત શેઠને ધન્યવાદ-માનપત્ર આપવાને બદલે (તેઓએ) કરેલા કાર્યની અવગણના અને એકદર કરે તે જૈનો માટે અન્ય કામ શું સમજશે ?

આગળ પાછળની હકીકત તપાસતાં, ચાણ્પતીર્થનું અવલોકન કરતાં, લવાદના ફેસલામાંનો પણ આગળ પાછળનો સંબંધ જોતાં અમોને કાંઈ તેમાં વિરૂદ્ધ હોય તેમ જણાતું નથી. જૈન-ધર્મના અનેક ઝગડા-ફેશો કોર્ટોમાં જતાં હજારો અને લાખો રૂપૈયા દેવદ્રવ્યના ખર્ચાતા વખતનો અપરિમીત ભોગ અપાય છે અને નફામાં કુસંપ કાયમ રહે છે તેવા સંજોગો અનેક વખત જોવાય છે તેવું છતાં આ પવિત્ર તીર્થની બાબતમાં લવિષ્યમાં કલેશ બીલકુલ રહેતો નથી તેમ ફેસલા ઉપરથી જોવાય છે અને ખર્ચમાંથી અચ્છા છીયે તેને માટે લવાદ પુનમચંદ શેઠને અમો ધન્યવાદ આપીયે છીએ, તેવીજ રીતે જૈન કામના પણ તે હજારો ધન્યવાદને પાત્ર છે એટલુંજ નહીં પરંતુ ચાણ્પતીર્થના કરેલા આ ફેસલા માટે જૈન કામ તરફથી મુખ્યારકબાદી યા માનપત્ર આપવાને અને તેઓશ્રી લેવાને માટે દરેક રીતે યોગ્ય હોઈને તેવું કાંઈ પણ શેઠ પુનમચંદજી કરમચંદજી કોટાવાળા માટે જૈનકામે કરવાની જરૂર છે એવી અમો નમ્ર સૂચના કરીયે છીયે.

વર્તમાન સમાચાર.

૨૩

વર્તમાન સમાચાર,

મુનિરાજ શ્રી લલિતવિજયજી મહારાજનું અમદાવાદમાં આતુર્ભાસ માટે પધારણું.

વડી દિક્ષા અને તે પ્રસંગે જ્ઞાનખાતાને મળેલી સારી રકમની ભેટ.

અનેક સ્થળે ઉપકાર કરતા ઉક્ત મહાત્મા વડોદરા મુનિરાજ શ્રી હંસવિજયજી મહારાજની સેવામાં હાજર થયા બાદ અમદાવાદ-લુણસાવાડાના શ્રી સંઘનું એક ડેપ્યુટેશન આતુર્ભાસ માટે આમંત્રણ કરવા ગયેલ જેને માન આપી શ્રીમાન હંસવિજયજી મહારાજની આજ્ઞાથી મુનિરાજ શ્રી લલિતવિજયજી મહારાજનું આનંદ અને ઉત્સાહપૂર્વક સામૈયું થયા બાદ અમદાવાદ લુણસાવાડે પધાર્યા, બાદ દિવસાનુદિવસ ધર્મની વૃદ્ધિ થવા સાથે અનેક ધાર્મિક કાર્યો થવા લાગ્યા જેમાં વડી દિક્ષા અને તે પ્રસંગે જ્ઞાનખાતાને એક સારી રકમની ભેટ મળેલી છે.

વડી દિક્ષા અને તે પ્રસંગે જ્ઞાનખાતાને મળેલી મદદ—અમદાવાદ લુણસાવાડે મોટી પોળના ઉપાશ્રયે શ્રીમાન લલિતવિજયજી મહારાજના શિષ્ય પ્રભાવવિજયજીની વડી દિક્ષા નિમિત્તે અસાડ સુદી ૧૦ ને ગુરુવારે એક ભવ્ય મેળાવડો ભરવામાં આવ્યો હતો. દિક્ષા આપવાને માટે વિદ્યાશાળાના ઉપાશ્રયેથી શ્રીમાન પન્થાસજી મહારાજ શ્રી સિદ્ધિવિજયજી મહારાજ પધાર્યા હતા તેમજ લુહારની પોળ, ટેમલાની પોળ તથા આંમલી પોળના ઉપાશ્રયેથી પણ મુનિરાજને પધાર્યા હતા. અને સાખીજીઓનો સમુદાય પણ સારો હતો. મુનિ મહારાજ શ્રી પ્રેમવિજયજી મહારાજે વિરતીના ફળ વિષે વ્યાખ્યાન કર્યું હતું તે પછી પ્રસિદ્ધવક્તા શ્રીમાન લલિતવિજયજી મહારાજે આવા પ્રસંગોમાં આવકાના ઉચિત કાર્ય વિષે ઉપદેશ આપ્યો હતો તેથી શ્રોતાઓનું મન આકર્ષાયું હતું. ત્યારબાદ તેઓશ્રીની પ્રેરણાથી સાહિત્યપ્રેમી મુનિ મહારાજ શ્રી વિનયવિજયજી મહારાજે વિદ્યા પઠન-પાઠન કરવાના ફાયદા અને તેટલાજ માટે તન, મન, ધનથી શ્રીમદ્ હંસવિજયજી જૈન લાયબ્રેરીને મદદ કરવા તથા લાયબ્રેરીમાં વાંચવાની સંખ્યા વધારવા માટે અનેક દાખલા દલીલો આપી સમગ્રવ્યુત્તર હતું, ત્યારબાદ શા. કેશવલાલ જમનાદાસ પાલખીવાળા, શા. દોલતચંદ પુરસોતમદાસ બરોડીઆ બી. એ. તથા શા. રતનચંદ મુળચંદ સુતરીઆ વિગેરેએ વિવેચન કર્યાં હતાં.

લાયબ્રેરીને મદદમાં નીચેના ગૃહસ્થોએ ફાળો આપ્યો છે. ૫૦૧) શા. જ્ઞેશંગભાઈ છોટાલાલ સુતરીઆ, ૫૦૧) શા. દોલતરામ કાળીદાસ, ૩૦૧) શા. જ્ઞેશંગભાઈ ઉગરચંદ દલાલ, ૩૦૧) શા. છોટાલાલ મલુકચંદ, ૨૦૧) શા. ભોગીલાલ છોટાલાલ સુતરીઆ, ૨૦૧) મોહનલાલ છોટાલાલ પાલખીવાળા, ૨૦૧) શા. કેશવલાલ જમનાદાસ પાલખીવાળા, ૧૫૧) પટેલ ચમનલાલ મગનલાલ દલાલ, ૧૫૧) શા. નાથલાલ જોડાલાલ દલાલ કાળાવાળા, ૧૫૧) શા. અચરતલાલ ઉમેદરામ, ૧૫૧) શા. મણીલાલ હીરાચંદ દલાલ, ૧૫૧) શા. મુળચંદ જમનાદાસ, ૧૫૧) પ્રોફેસર સાંકળચંદ મહતલાલ શાહ, ૧૫૧) શા. ડાહ્યાભાઈ મલુકચંદ મહેતા, ૧૫૧) શા. રતનચંદ મુળચંદ સુતરીઆ, ૧૫૧) શા. હરીલાલ ઉગરચંદ.

૨૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

વડોદરા રાવપુરામાં થયેલો જૈન વિદ્યાર્થીઓનો ઇનામનો મેળાવડો.

તા. ૧૩-૬-૧૯૧૭ (મેળાવડાનો દિવસ).

પ્રથમ મંગળા ચરણ કયા બાદ ડાહ્યાભાઈએ શ્રી લક્ષ્મીવીજય પાઠશાળાનો અથથી ઇતિ સુધી રીપોર્ટ સંભળાવી બતાવેલો હતો. પહેલાં આ પાઠશાળાની સ્થિતિ તથા આજસુધીની સ્થિતિમાં ઘણાં અંશે ફેરફાર થયેલો છે, તથા દરવર્ષે છોકરા તથા છોકરીઓને ઇનામ વહેંચવામાં આવે છે. તથા આ પાઠશાળાની પરીક્ષા આ વખતે સુતીશ્રી કુસુમવિજયજીએ લીધેલી હતી. એક બાલીકાએ પોતાની બેતોને ધાર્મિક જ્ઞાન મેળવવા અવશ્ય પ્રયત્ન કરવો બેઠાએ એવું બાપણુ આપેલું હતું. આટલું થયા બાદ વડોદરાનિવાસિ વકીલ નંદલાલ લલ્લુભાઈએ પાસ થયેલા વિદ્યાર્થીઓના માર્કસ વાંચી બતાવેલા હતા. ત્યારબાદ ઇનામ સુમરે રૂ. ૧૨૦) નું રા. કેશવલાલ લાલચંદ રાવપુરાવાસી તરફથી આપવામાં આવેલું હતું, ત્યારબાદ મહારાજશ્રીએ બોધ કરેલો હતો.

પ્રમુખ સાહેબ શ્રી હંસવિજયજી મહારાજ સાહેબનું બાપણુ.

જ્ઞાતાનંદી સન્નજનો ! આજરોજ આ ઇનામી મેલાવડો બેઠા મને ઘણો હર્ષ ઉત્પન્ન થાય છે. તેનું કારણ એ છે કે જે જ્ઞાનશાલાઓના વિદ્યાર્થીઓને પારિતોષિક આપવા આપ ઇલાં એકવ થયા છો તે શાલાઓ પૈકી શહેરની જૈનશાલા અમારા પરમપૂજ્ય પ્રાતઃસ્મરણીયશ્રી વિજયનંદ સૂરીશ્વરજી ઉર્ફે શ્રી આત્મારામજી મહારાજના નામથી અલંકૃત થયેલી છે અને મામાની પોળની જૈનશાલા અમારા ગુરુવર્ષ શ્રી લક્ષ્મીવિજયજી મહારાજના નામથી અલંકૃત થયેલી છે. તેથી મને અધિક હર્ષ થાય છે. કેટલાએક સદ્ગ્રહસ્થો દેખરેખ પણ રાખે છે, તેથી સંતોષ થાય છે. મહાશયો નિર્વિવાદ છે કે બગીચાનો શાળાન માણસ આગમાં બ્યારે અંતક બળતિનાં ફલફૂલને આપનાર વૃક્ષોના છોડવા વાંચે છે, અને તે બ્યારે તૈયાર થઈ અનેક તરેહનાં ફલફૂલ આપે છે, ત્યારે તે ઘણોજ આનંદિત થાય છે. તેવીજ રીતે આ સંસ્થાના સ્થાપક તરીકે તેનું પરીણામ બેઠા મને પણ હર્ષ થાય તે સ્વાભાવિક છે. સુન્નજનો હવે આવા મેળાવડાથી થું ફાયદો છે તે તરફ આપનું ધ્યાન ખેંચીશ.

સુન્નજનો ! ઇનામી મેલાવડાનો હેતુ એ છે કે વિદ્યાર્થીઓને સારું ઉત્તેજન મળે છે અને તેથી તેઓ હરીફાઈમાં આવી પોતાનો અભ્યાસ આગવ વધારવા ઉત્કંઠિત થાય છે. અને વધતાં વધતાં પોતે માસ્તર બની જાય છે અને બીજાઓને અભ્યાસ કરાવતા પરંપરાએ તેઓ જ્ઞાતાના એક મોટા પ્રવાહને ચલાવનારા થઈ પડે છે. વાસ્તે અગ્રગણ્ય ગ્રહસ્થોએ આવા ઉત્તમ કાર્યમાં મદદ કરવા હમેશાં કટિબદ્ધ રહેવું બેઠાએ.

સન્નજનો ઈંગ્રેજ કેળવણી લેનાર અને બીજા તમામ વિદ્યાર્થીઓને સોનેરી અદ્વારથી લખા રાખવા લાયક એક દાખલો આપું છું. કે અમદાવાદ લુણસાવાડાની લાયબ્રેરીમાં પ્રમુખપદ જોગવનાર સાંકલચંદ નામનો એક છોકરો હતો તેની માતા બાલપણથી મરણને. શરણ થઈ હતી. તેથી તેને ઓરમાન માતા તરફથી ઘણું દુઃખ પડતું હતું તેની બુદ્ધિને બેઠા બીજા સદ્ગૃહસ્થો તેને તમામ તરેહની મદદ કરવા કહેતા ત્યારે તે છોકરો કહેતો કે મને દુઃખ પડે છે તેમાં મારી માતાનો દોષ નથી કિંતુ મારા કબંબો દોષ છે વાસ્તે માતાપિતાની સેવામાં રહિ વિદ્યા સંપાદન

વર્તમાન સમાચાર.

૨૫

કરવા ધરે છું એમ કહી તે પોતાનો અભ્યાસ જી રાખતો હતો. તેને ધરતો કચરો કાઢવાથી લઇને વાંસજી માંજ તા સુધીનું કામ કરવું પડતું એટલુંજ નહિં અલ્લે ખાલકાને દ્વિયોગવાનું કામ પણ તેને કરવું પડતું હતું.

જ્યારે તેની વિમાતા પોતાના અભ્યાસને દ્વિયોગવાનું કહેતી ત્યારે તે વિદ્યાર્થી છાકરા ઘેરીયાની જેમ પોતાના પગના અંગુઠે લપેટી દ્વિયોગવાનું કામ પગદ્વારા કરતો અને અભ્યાસનું કામ હાથમાં છુક રાખી કરતો રહેતો. આવી રીતે કષ્ટ સહન કરી તેણે એમ. એ ની પરિક્ષા પસાર કરી અને હાથમાં જ, કોલેજમાં તેમણે વિદ્યાર્થી તરીકે અભ્યાસ કરતા હતા. તેજ અમદાવાદની કોલેજ । પ્રેક્ટિસ થયા છે અને ૧૧ નો મારીક પગાર મળે છે. તથાપિ તેએ ધર્મની લાભી ધરાવે છે અમોએ અમદાવાદથી વિદ્યાર ક્યાં ત્યારે તેએ પગે ચાલતા હમારી સાથે કેટલેક ગામો સુધી આવ્યા હતા અને રાત્રીમાં પણ ધર્મ સંબંધી તાત્વિક પ્રશ્નો કરતા રહેતા હતા.

આ દાખલો લઈ ગમે તેવા કુટુંબમાં પણ વિદ્યાર્થીઓએ પોતાનો અભ્યાસ આગળ વધારવો અને દંડેટ ભણતારા અદ્વાબટ હોય છે એ તા કલંકને દૂર કરી ધર્મચુસ્ત થવું એટલું કહ્યા બાદ મુનિ કુસુમવિજયજીએ અને મુનિશ્રી લલિતવિજયજીએ અસરકારક બાબલો કર્યાં હતાં. ત્યારબાદ મેળાવડો વિસંજન થયો હતો.

શ્રી મહાવીર વિદ્યાલય તરફથી આ વર્ષે પરિક્ષામાં બેઠેલા વિદ્યાર્થી- થીઓનું પરિણામ.

બેઠેલા	પસાર	બેઠેલા	પસાર
૨ બી. એ.	૨	૩ ઇન્ટર આર્ટ્સ	૨
૧૧ પ્રીવીયસ	૧૧	૪ ફર્સ્ટ મેડીકલ	૨
૪ ઇન્ટર કોમર્સ	૩	૧ સેકન્ડ ઇયર ડાક્ટરી	૧
૧ બી. એ. કોમર્સ	૧	૨ બી. એ. કોમર્સ	૨
		૨૮	૨૪

બી. એ. માં એક વિદ્યાર્થી ઓનર્સ સાથે સેકન્ડ ક્લાસ, પ્રીવીયસમાં ત્રણ અને ઇન્ટર કોમર્સ એક વિદ્યાર્થી સેકન્ડ ક્લાસમાં આવેલ છે. પરિણામ ૮૬ ટકા આવ્યું છે.

ન્યાયાલોચિત શ્રીમદ્ વિજયનંદસૂરિ (અત્મારામજી) મહારાજના પરિવાર મહેળના મુનિરાજેના ચાતુર્માસ અને તેએ શ્રીને વિનંતિ.

શ્રીમદ્ આચાર્ય મહારાજ શ્રી વિજયકમગસૂરિ તથા વ્યાખ્યાન વાચરપાને મુનિરાજશ્રી લલિતવિજયજી વગેરે—કાલજી શ્રાવકનો ઉપાશ્રય.

શ્રીમાન ઉપાધ્યાયજી મહારાજશ્રી વીરવિજયજી મહારાજ તથા પંન્યાસજી મહારાજશ્રી દાનવિજયજી મહારાજ વગેરે. ભરૂચ શ્રાવકનો ઉપાશ્રય.

શ્રીમાન પ્રવર્તકજી મહારાજ શ્રીકાન્તવિજયજી મહારાજ, શ્રીમાન મુનિરાજશ્રી વલ્લભવિજયજી મહારાજ તથા મુનિરાજશ્રી ચતુરવિજયજી મહારાજ તથા મુનિરાજશ્રી વિમળવિજયજી મહારાજ વગેરે મું નક શ્રી ગોડીજી મહારાજના દેરાસરના ઉપાશ્રય પાવકુતી.

શ્રીમાન મુનિરાજશ્રી લલિતવિજયજી મહારાજ તથા શ્રીમદ્ પંન્યાસજી મહારાજશ્રી સંપત્તિવિજયજી વગેરે વડોદરા—ધડીવાળાપોળ શ્રાવક ઉપાશ્રય.

શ્રીમાન મુનિરાજશ્રી જયવિજયજી મહારાજ વગેરે જામનગર—શ્રાવકનો ઉપાશ્રય.

૬૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

મુનિરાજશ્રી લલિતવિજયજી મહારાજ વગેરે વરતેજ ઝલ્લા ભાવનગર.

શ્રીમાન્ મુનિરાજશ્રી કલ્યાણવિજયજી મહારાજ તથા મુનિરાજશ્રી હેમવિજયજી મ.—પાટીનાજી.

મુનિરાજશ્રી લલિતવિજયજી મહારાજ વગેરે અમદાવાદ—લુણસાવાડે તથા

મુનિરાજશ્રી પ્રેમવિજયજી મહારાજ વગેરે અમદાવાદ—રોસીવાડાના પોળ-ઉપાશ્રય.

મુનિરાજશ્રી વિનયવિજયજી મહારાજ અમદાવાદ—આંબલી પોળનો ઉપાશ્રય.

મુનિરાજશ્રી માનવિજયજી વગેરે ડભોડા ગુજરાત.

મુનિરાજશ્રી કીર્તિવિજયજી વગેરે—વડનગર ગુજરાત.

મુનિરાજશ્રી મોતીવિજયજી વગેરે ડભોઈ—ગુજરાત.

ઉપર પ્રમાણે અમોને મળેલા સમાચાર પ્રમાણે પ્રસિદ્ધ કરેલ છે, આટીના ઉક્ત પરિવારના જે જે મુનિમહારાજોએ જ્યાં જ્યાં ચાતુરભાસે શ્રીરાજમાન હોય તેઓએ મમોનંદની જણાવવું જોઈ આવતા અંકમાં તે પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવશે.

અંથાવલોકન.

હૃદય પ્રદીપ—અહીંની શ્રી વૃદ્ધિચંદ્રજી જૈન સભા તરફથી પ્રકટ થયેલ “હૃદય પ્રદીપ” (Light of the Soul) નામનું ન્હાનકડું પુસ્તક અમને અવલોકનાથે મળ્યું છે, જે સાબાર સ્વીકારીએ છીએ. પુસ્તક ન્હાનું હોવા છતાં સર્વને અત્યુપયોગી નીવડે તેમ છે. અને અંગ્રેજી ભાષાંતર સરલ ભાષામાં લખાયલું છે. અંગ્રેજી ટીકાની સાથે સાથે જે તે ટીકાનું પણ ગુજરાતી ભાષાંતર થીજી આવૃત્તિ વખતે થાય તો તે વધારે ઉપયોગી અનશે.

આ નાની છુકમાં, જેનું હૃદય પ્રેમાળ હતું અને જે એક સજ્જન પુરૂષ હતા તેવા એક જૈન અંધુ સદ્ગત લલ્લુભાઈ મોતીચંદ મહેતા બી. એ. એલ એલ. બી. એમના અનુકરણીય જીવનની રેખા તેમના ફોટા સાથે આપેલી છે, જે પુરૂષ ખરેખર એક નરરત્ન હતા. સ્વર્ગવાસી એ સદૃશ્યસ્થને માટે અનેક સજ્જનો અને વિદ્વાનોએ ઉંચો મત દર્શાવેલ છે.

શ્રીવિશેષશતકમ્—આ અંથના કર્તા શ્રીમાન્ સમયસુંદરમણિ છે અને તેના સંશોધક મુનિશ્રી સુખસાગરજી છે. આ અંથમાં જુદા જુદા ઉપયોગી ૧૦૦ વિષયો આપવામાં આવ્યા છે, જેના ખુલાસા શાસ્ત્રાધાર સાથે આપવામાં આવેલા હોવાથી વાંચવા જેવો છે. સાધુ સાધ્વી વગેરેને પ્રકાશક શેઠ લખમીચંદજી અમરચંદજી વેદ વેદનમંજી આમ. લખવાથી બેટ મળી શકશે.

પરિશિષ્ટ પર્વ—ઐતિહાસિક પુસ્તક પ્રથમ-જેના હિંદી અનુવાદ લેખક શ્રીમદ્ વિજયાનંદસુરિ (આત્મારામજી) મહારાજના પ્રશિષ્ય મુનિરાજ શ્રી વલ્લભવિજયજીના શિષ્ય મુનિરાજ શ્રી લલિતવિજયજીના શિષ્ય મુનિરાજ તિલકવિજયજી છે.

આવા ઇતિહાસિક-કથાનક અંથનું ગુજરાતી ભાષામાં ભાષાંતર થઈ પ્રસિદ્ધ થયું હોત તો ગુજરાત, કાડીયાવાડના જૈન અંધુઓ વધારે સારો લાભ લઈ શકે, પરંતુ તે હિંદી ભાષામાં થયેલું હોવાથી પંજાબ, મારવાડ, બેંગાલની જૈન પ્રજાને માટે તે યોગ્ય છે—ઉપયોગી છે. હિંદી ભાષામાં પણ સાહિત્યનો વધારો થયેલો જોઈ ખુશી થઈએ છીએ તેની પણ જરૂરીયાત છે. ભાષાંતર સરલ હિંદી ભાષામાં છે તે સામાન્ય જન પણ તેનો લાભ લઈ શકે તેવું છે. આ અંથ પ્રસિદ્ધ કરનાર જે સંસ્થા છે અને તે સંસ્થામાં પ્રથમ જે નામનું સૂચન કરેલું છે, તેવા સ્વર્ગવાસી

પૂજ્યપાદ શ્રીમદ્ વિજયનંદસૂરિ (આત્મારામજી) મહારાજનીજ છબી આપવામાં આવી હોત તો તે સુંદરતામાં ખરેખર વધારો થાત એમ અમે માનીએ છીએ. મૂલ્ય રૂ. ૧-૦-૦ શ્રી આત્મ-તિલક ગ્રંથ સોસાઇટી-જનમનગર લખવાથી મળી શકશે.

ત્રિસ્તુતિક્રમત—મિમાંસા, લેખક મુનિ શ્રી કલ્યાણવિજયજી, પ્રકાશક એલ. એ. પોર-વાડ મુ. ગુડા બાલોતરા (મારવાડ) વાળા છે. કોઇ પણ ગ્રંથની મિમાંસા કરવી હોય તો તે હદમાં રહીને થઇ શકે છે, પરંતુ આ ગ્રંથની પ્રસ્તાવના વાંચતાં જ માલમ પડે છે કે આવા અંદર અંદરના કલેશ વધારનારા ગ્રંથો પ્રસિદ્ધ થવાથી જૈન સમાજને નુકશાન છે અને જૈનેતરમાં હાસિપાત્ર થવું પડે છે. આવા ખંડન-મંડનના લખાણોથી કુસંપતી વૃદ્ધિ થાય છે, તેટલુંજ નહીં પણ આ જમાનો તે માટે નથી. જેથી આવા ગ્રંથો-લખાણો ન પ્રસિદ્ધ થાય એમ ઇચ્છીએ છીએ.

જાહેર ખબર.

શ્રી સ્વેતાંચર મૂર્તિ પૂજક જૈનોને નિવેદન કરવાનું કે, 'શેઠ ત્રિભોવનદાસ બાણજી જૈન કન્યાશાળા' માટે સુશિક્ષિત સ્ત્રી શિક્ષકો તૈયાર કરવાની શેઠ નરોત્તમદાસ બાણજીની ઇચ્છા છે. તેટલા માટે જે સ્ત્રીની રાજકોટ અગર અમદાવાદ શીમેલ ટ્રેનિંગ કોલેજમાં દાખલ થવાની ઇચ્છા હોય, તે સદરહુ પ્રવેશક પરિક્ષા આપી તેમાં સારે નંબરે દાખલ થશે તો તેને ત્રણે વરસનો કોલેજમાં રહેવાનો ખર્ચ શેઠ આપશે. આવી રીતે જેટલાં વર્ષ ખર્ચ લીધો હશે તેટલાં વર્ષ મ-જકુર શાળામાં નોકરી કરવી પડશે. શીમેલ ટ્રેનિંગ કોલેજની પ્રવેશક પરિક્ષા કન્યાશાળાના પાંચમાં ધોરણમાં લેવાય છે. તથા પંદરથી પચીસ વર્ષ સુધીની સ્ત્રીઓને દાખલ કરવામાં આવે છે. માટે જે જૈન સ્ત્રીઓને આવી રીતે લાભ લેવાની ઇચ્છા હોય તેમણે પોતાનો અભ્યાસ, ઉમ્મર, વતન વગેરે હકીકતવાળી ચરણ નીચે સહી કરનારને તાકીદે મોકલવી. ઉમેદવારને જૈન શાસ્ત્રનું જ્ઞાન હોવું જોઈએ તથા તેમાં વધારો કરવો જોઈએ.

શેઠ ત્રિભોવનદાસ બાણજી,
જૈન કન્યાશાળા.
ભાવનગર તા. ૨૩-૬-૧૭

હરગોવીંદ માતીલાલ ગાંધી.
કુંવરજી મુજયંદ શાહ.
ઓ. સેક્રેટરીઓ.

નવા દાખલ થયેલા માનવંતા સભાસદો.

૧ બાણસાહેબ રતનલાલજી યુનીલાલજી ઝવેરી.	પે. ૦ વ. લાઇફમેમ્બર.	મુંબઇ.
૨ શેઠ હીરાલાલ બક્ષરદાસ.	"	રાંધનપુર હાલ "
૩ શેઠ યુનીલાલ ત્રીકમલાલ.	"	" "
૪ શેઠ ભજુતલાલ વહાલુભાઇ મહેતા.	"	પાલનપુર હાલ મુંબઇ.
૫ શેઠ લલ્લુભાઇ કરમચંદ દલાલ.	બી. ૦ વ. લાઇફમેમ્બર.	મુંબઇ.
૬ શેઠ સોમચંદ ભગવાનદાસ.	"	"
૭ ધડીયાળી સાકરચંદ માણેકચંદ ઝવેરી.	"	"
૮ શેઠ હીરાલાલ સ્વરૂપચંદ નાણાવટી.	પે. ૦ વ. વાર્ષિક મેમ્બર.	મુંબઇ.
૯ શેઠ લક્ષ્મીચંદ લલ્લુભાઇ.	"	અમદાવાદ.
૧૦ શેઠ ઉમેદચંદ દોલતચંદ બરોડીયા, બી. એ.	"	મુંબઇ.
૧૧ શાહ માણેકલાલ નાનજી.	"	ભાવનગર હાલ મુંબઇ.

સમાનું જ્ઞાનોક્તાર ખાતું-છપાવા ઉપયોગી ગ્રંથો.

માગધી-સંસ્કૃત મૂળ, અવચૂરિ ટીકાના ગ્રંથો.

- ૧ “ સતરીસય ઢાણુ સટીક ” શા. સુનીલાલ ખુખચંદ પાટણવાળા તરફથી.
- ૨ “ સિદ્ધ પ્રાબુત સટીક ” પ્રાંતિજવાળા શેઠ કરમચંદની ખીજ સ્ત્રીના સ્મરણાથે,
હા. શેઠ મગનલાલ કરમચંદ તરફથી.
- ૩ “ રત્નશેખરી કથા ” શા. હીરાચંદ મહેલચંદની દીકરી બેન પશીખાઈ પાટણવાળા ત.
- ૪ “દાનપ્રદીપ” શા. મુળજી ધરમશી તથા દુલભજી ધરમશી પોરખંદરવાળા ત.
- ૫ “શ્રીમહાવીર ચરિત્ર” શા. જીવરાજ મોતીચંદ તથા પ્રેમજી ધરમશી પોરખંદર.
શ્રી નેમચંદ્ર સૂરિ કૃત. વાળા તરફથી શા. મુગજી ધરમશીના સ્મરણાથે.
- ૬ “પદ્મસ્થાનક પ્ર-સટીક” શા. પ્રેમજી નાગરદાસની માતૃશ્રી આઈ રણીયાતખાઈ માંગ-
રોળવાળા તરફથી.
- ૭ “અંધહેતુદય ત્રિભંગી સટીક” શા. કુલચંદ વેલજી માંગરોળવાળા તરફથી.
- ૮ “સુમુખાદિમિત્ર ચતુષ્ક કથા” શા. ઉત્તમચંદ હીરજી પ્રભાસ પાટણવાળા તરફથી.
- ૯ “ચૈત્યવંદન મહાભાષ્ય” શા. હરખચંદ મકનજી પ્રભાસ પાટણવાળા તરફથી.
- ૧૦ “અતિક્રમણુ ગર્ભ હેતુ” શા. મનસુખલાલ લલ્લુભાઈ પેથાપુરવાળા તરફથી.
- ૧૧ “સંસ્તાર પ્રકીર્ણ સટીક” શા. ધરમશી ગોવીંદજી માંગરોળવાળા તરફથી.
- ૧૨ “શ્રાવકધર્મ વિધિ પ્રકરણુ સટીક” શા. જમનાદાસ મોરારજી માંગરોળવાળા તરફથી.
- ૧૩ “ધર્મ પરિક્ષા જિનમંડનગણિ કૃત” બે શ્રાવિકાઓ તરફથી.
- ૧૪ “ પંચનિગ્રંથીસાવચૂરિ ” ૧૫ “પર્યંત આરાધના સાવચૂરિ”
- ૧૬ “પ્રજ્ઞાપના તૃતીયપદ સંગ્રહણીસાવચૂરિ” ૧૭ “અંધોદયસત્તા પ્રકરણુ સાવચૂરિ”
- ૧૮ “પંચસંગ્રહ” શેઠ રતનજી વીરજી ભાવનગરવાળા તરફથી.
- ૧૯ “પદ્મદર્શન સમુચ્ચય” શેઠ જીવણુભાઈ જ્યેષ્ઠ ગોધાવાળા તરફથી.
- ૨૦ “ઉત્તરાધ્યયન સૂત્ર” શ્રીમદ્ બાણુ સાહેબ સુનીલાલજી પન્નાલાલજી પાટણવાળા તરફથી
ભાવવિજયજી કૃત ટીકા.
- ૨૧ “શ્રી વિજયનંદ કેવળી ચરિત્ર (મૂળ) પાટણુ નિવાસી બેન રૂક્ષમણિ તરફથી.
- ૨૨ પ્રાચિન લેખ સંગ્રહ. (વિસ્તારયુક્ત ટિપ્પણી અને ઉપોદ્ઘાત સાથે.)
- ૨૩ વિજ્ઞાપ્તિ સંગ્રહ.
- ૨૪ વિજયદેવ મહાત્મ્ય. (બે ભાગમાં ભાષાંતર વિગેરે ઉપયોગી માહેતી સાથે.)
- ૨૫ જૈન ગ્રંથ પ્રશસ્તિ સંગ્રહ. (જૈન ઇતિહાસનાં અંગભૂત સાધનો.)
- ૨૬ જૈન ઐતિહાસિક રાસ સંગ્રહ. ૨૭ પ્રાચીન પાંચમો કર્મગ્રંથ. વાઙ મળીવાઙ
જામનગરવાળા તરફથી.
- ૨૮ લિંગાનુશાસન-સ્વોપજ્ઞ ટીકા. ૨૯ ધાતુપારાયણ.